

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3To/1/2021
Identifikačné číslo spisu: 9520100067
Dátum vydania rozhodnutia: 14.05.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:9520100067.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Ivetty Macejkovej, PhD., LL.M. a JUDr. Petra Kaňu na verejnom zasadnutí konanom 14. apríla 2021 v Bratislave, v trestnej veci obžalovaného Ing. H. G. pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. f) Trestného zákona spáchaný formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. c) Trestného zákona o odvolaní obžalovaného Ing. H. G., ktoré podal proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-3T/10/2020 zo 6. novembra 2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného Ing. H. G. s a z a m i e t a.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica (ďalej aj len „Špecializovaný trestný súd“ alebo „súd prvého stupňa“, resp. „prvostupňový súd“, ak nie je uvedené inak) uznal rozsudkom zo 6. novembra 2020, sp. zn. BB-3T/10/2020, obžalovaného L. H. G. (ďalej len „obžalovaný“) za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. f) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 21 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe že:

- v doposiaľ presne nezistený deň, pravdepodobne dva až tri mesiace pred 21. decembrom 2006 v priestoroch reštaurácie B. restaurant v N. na Z. ulici pri hoteli N., si obžalovaný Ing. H. G. prostredníctvom L. Z., nar. XX. M. XXXX (zomrel dňa XX. V. XXXX, ďalej len L. Z.) objednal u H. Z. (zomrel dňa X. W. XXXX), fyzickú likvidáciu poškodeného F. G., nar. X. P. XXXX, pričom na uvedenom stretnutí sa dohodla odmena za vykonanie vraždy v sume X.XXX.XXX,- Sk (XX.XXX,XX Eur) a pri ďalšom stretnutí, rovnako ešte pred dňom 21. decembrom 2006 L. Z. odovzdal H. Z. zálohu za vykonanie vraždy v sume X.XXX.XXX,- Sk (XX.XXX,XX Eur), ako aj bližšie nezistené údaje k osobe poškodeného F. G., kde na základe týchto údajov k osobe poškodeného vykonal H. Z. spoločne so R. D., ktorý je stíhaný v inom trestnom konaní, ako aj R. D. samostatne na pokyn H. Z., v presne nezistených dňoch pred dňom 21. decembra 2006 sledovanie poškodeného v A. na A. ulici, pričom úlohami sledovania poškodeného bolo zistiť jeho denný režim a zvyky, kde z posledného sledovania bol

R. D. vyhotovený obrazový záznam z obydlia poškodeného, ako aj jeho okolia, po čom tieto informácie k osobe poškodeného odovzdal H. Z. a to za účelom úspešného vykonania objedanej vraždy F. G., následne v presne nezistený deň pred dňom 21. decembra 2006 previezol R. D. v sprievode H. Z. motorové vozidlo - dodávku zn. O. bez bližšie ustáleného typového označenia, modrej farby a bližšie nezisteného EČV, ktoré odstaviť na D. ulici v A. ako prípadnú skrýšu, pričom vo vozidle bola ukrytá zbraň Samopal vz. 61 tzv. „škorpión" s pripevneným tlmičom hluku výstrelu, dňa 21. decembra 2006, v presne nezistenom čase, približne v poobedňajších hodinách, prišiel R. D. ako vodič motorového vozidla VW A. a H. Z. ako spolujazdec do mesta A., kde R. D. z vyššie uvedenej dodávky vybral ukrytú zbraň, ktorú odovzdal H. Z. a následne sa s vozidlom VW A. spoločne presunuli na S. ulicu, kde zaparkovali pred jej slepým koncom, R. D. zostal čakať vo vozidle, H. Z. vystúpil z vozidla a presunul sa na pozemok patriaci k rodinnému domu na ul. A. XX, kde čakal v priestoroch odstavnéj plochy pre vozidlá na príchod poškodeného F. G., po tom čo poškodený vošiel vozidlom zn. V. V., EČV: A-XXXV do dvora rodinného domu na odstavnú plochu a následne z neho vystúpil v čase o 20:00 hod., H. Z. prinesenou strelnou zbraňou opakovane na viackrát vystrelil na poškodeného F. G., ktorého zasiahol jednou ranou do čela, piatimi ranami do hlavy, jednou ranou do krku a ôsmimi ranami do hrudníka, predlaktia, pleca a brucha, čím mu spôsobil Z. ktorým F. G. na mieste podľahol, po čom H. Z. odišiel z miesta činu, nastúpil k čakajúcemu R. D. do osobného motorového vozidla VW A. a spoločne opustili mesto A., pričom asi jeden až dva týždne po vražde poškodeného, došlo v priestoroch reštaurácie B. restaurant v N. na Z. ulici pri hoteli N. k stretnutiu medzi L. Z. a H. Z., na ktorom L. Z. odovzdal H. Z. sumu X.XXX.XXX,- Sk (XX.XXX,XX Eur), čo bol zvyšok sumy za vykonanú, vopred dohodnutú vraždu poškodeného, s vyjadrením spokojnosti od objednávateľa skutku obžalovaného Ing. H. G., ktorého motívom boli obchodné aktivity a majetkové záujmy obžalovaného v súvislosti s lyžiarskym strediskom a akciovou spoločnosťou Z. A. F., IČO: XX XXX XXX, kde vyvíjal obchodné aktivity a mal majetkové záujmy aj poškodený F. G., pričom tieto boli v rozpore s majetkovými záujmami obžalovaného L. H. G. najmä po tom, čo dňa 11. júla 2005 podala spoločnosť I. H., s. r .o., so sídlom A. X, A., IČO: XX XXX XXX návrh na vyhlásenie konkurzu proti dlžníkovi Z. A. F., a. s., so sídlom C. Y. XXXX/XX, F., IČO: XX XXX XXX.

Za to uložil Špecializovaný trestný súd obžalovanému podľa § 144 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 34 ods. 5 písm. b) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 8 posledná veta Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 25 (dvadsaťpäť) rokov, na výkon ktorého Špecializovaný trestný súd obžalovaného podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Zároveň bol obžalovanému podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 78 ods. 1 Trestného zákona uložený ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok.

Špecializovaný trestný súd podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným: 1/ S. G., nar. XX. V. XXXX, bytom S. XX, A., 2/ L.O., nar. XX. M. XXXX, bytom N. XXXX/XX, A., (slovom: A.) a 3/ Z. G., nar. XX. P. XXXX, bytom N. XXXX/XX, A. nemajetkovú ujmu v zhodnej výške XX.XXX,XX (A. H.) Eur, a to každému z poškodených jednotlivo.

Napokon Špecializovaný trestný súd postupom podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku odkázal menovaných poškodených so zvyškom ich nároku na náhradu škody na civilný proces.

Proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu zahlásil obžalovaný, ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní, odvolanie proti všetkým jeho výrokom, ako aj proti konaniu, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo. Obžalovaný odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Oľgy Rosulegovej, advokátky v Bratislave, písomným podaním doručeným prvostupňovému súdu 18. januára 2021 (č. l. 3798 a nasl., zv. č. XV. spisu).

V úvode písomných dôvodov podaného odvolania obžalovaný namietal, že rozsudok Špecializovaného trestného súdu a jeho odôvodnenie považuje za nekonzistentné, právne závery v ňom uvedeného za nesúladne s vykonanými skutkovými zisteniami, dôkazy sú podľa jeho názoru vyhodnotené výlučne v

jeho neprospech, prípadne vytrhnuté z kontextu. Špecializovaný trestný súd vôbec neprihliadol na dôkazy vykonané v prospech obžalovaného, respektíve sa s nimi vôbec nevysporiadal, čím porušil ustanovenia § 2 ods. 10, resp. ods. 12 Trestného poriadku. Za porušené považuje obžalovaný i ustanovenia § 168 Trestného poriadku, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR“) ako aj čl. 14 ods. 1 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach.

Obžalovaný v odvolaní namietal, že Špecializovaný trestný súd nevysvetlil svoj záver ohľadom strachu svedka R. z obžalovaného, ktorý mal vyplývať zo správania svedka R. na hlavnom pojednávaní. Obžalovaný má za to, že svedok R. žiadnu obavu vo vzťahu k nemu neverbalizoval. Obsah výpovede tohto svedka je v rozpore s domnienkami Špecializovaného trestného súdu a síce tak, že domnienky Špecializovaného trestného súdu o krokoch, ktoré mal obžalovaný voči svedkovi R. vykonať (založenie spoločnosti Z. F., s. r. o. a fiktívna pôžička vo výške XX O. Sk) sú v priamom rozpore s výpoveďou svedka R., pretože sám svedok na hlavnom pojednávaní uviedol, že založenie spoločnosti Z. F., Z. bola spoločná iniciatíva s cieľom ochrániť spoločnosť Z. F., V. pred konkurzom. V čase jej založenia (X. P. XXXX) obžalovaný nemal vedomosť o podanom návrhu na vyhlásenie konkurzu, čo pri stretnutí poškodenému G. vyčítal. Svedok M. dokonca vypovedal, že ho poškodený G. kopol pod stolom, keď chcel obžalovanému ozrejniť situáciu ohľadom spoločnosť Z. A. F., V. K uvedenej nevedomosti zo strany obžalovaného by sa vedel vyjadriť G. O., ktorého Špecializovaný trestný súd odmietol vypočuť a ktorý bol pri stretnutiach s poškodeným G. prítomný. Samotné založenie spoločnosti Z. F., Z. bolo nápadom svedka R. ako spôsob vrátenia finančných prostriedkov obžalovanému, ktoré mu požičal. Tvrdenie svedka R., že previedol na spoločnosť Z. F., Z. pohľadávku vo výške cca X O. Eur. nie je pravdivé, pretože z listinných dôkazov vyplýva, že spoločnosť Z. postúpila na spoločnosť Z. F., Z. pohľadávku vo výške X.XXX.XXX Eur a X.XXX.XXX USD notárskou zápisnicou D., D., D. zo X. P. XXXX v znení jej dodatku č. 1 vyhotoveného notárskou zápisnicou D., D., D. zo X. P. XXXX. Obžalovaný poukázal i na notársku zápisnicu D., D., D. z 22. novembra 2005, ktorou spoločnosť Z. A. F., a. s. ako dlžník uznala dlh voči spoločnosti Z. F., Z. a dala súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice, čím sa táto stala exekučným titulom návrhu na vykonanie exekúcie zo X. P. XXXX. Všetky 3 notárske zápisnice sú vlastnoručne podpísané svedkom R.. Z listinných dôkazov teda vyplýva, že tvrdenie svedka R. o prevedení pohľadávky vo výške cca X O. Eur. na spoločnosť Z. F., Z. nie je pravdivé. Prvostupňový súd nevysvetlil svoje úvahy, ktoré ho viedli k vyhodnoteniu, že uznanie dlhu medzi dlžníkom Z. A. F., V. a veriteľom Z. F., Z. formou notárskej zápisnice boli fiktívne. Obžalovaný v odvolaní uviedol, že platnosť notárskej zápisnice nebola napadnutá. Skutočnosť, že notárska zápisnica nebola súdom vyhlásená za neplatnú spochybňuje tvrdenia svedka R.. Špecializovaný trestný súd si zamieňa údajnú fiktívnu pôžičku vo výške XX O. Eur. a údajné fiktívne uznanie dlhu formou notárskej zápisnice. Špecializovaný trestný súd neobjasnil o čom má svedčiť fakt, že návrh na začatie exekúcie a vyhlásenie konkurzu sa stali v ten istý deň a ďalej nešpecifikoval, ktorú aktivitu obžalovaného mal na mysli v súvislosti so zamietnutím návrhu na vyhlásenie konkurzu spoločnosti I. H., Z. Vo vyjadrení je namietaná pohľadávka spoločnosti I. H., Z. ktorá je predmetom súdneho konania pred Okresným súdom Ružomberok, sp. zn.: 5C/140/05, v ktorom je spochybňovaná platnosť Zmluvy o postúpení pohľadávky z 2. januára 2005. Následne podala spoločnosť Z. A. F., V. prostredníctvom ID. a M. O., členov predstavenstva, nejednalo sa o osoby riadené obžalovaným, ako to uvádza prvostupňový súd vo svojom rozsudku. V súvislosti s konaním M. N., ktorý využil plnomocenstvo na konanie v mene Z. A. F., a. s., ktoré mu udelil svedok R., bez vedomia tohto svedka a prepísal akcie na G.. spol. s r. o., ktorej konateľom bol obžalovaný, tento uviedol, že sa jednalo o konanie po vražde poškodeného G., nemá to vplyv na skutkové a právne závery prejednávanej veci a nejedná sa o konanie obžalovaného, ani o konanie na jeho podnet. Svedok R. tvrdil, že síce odvolal XX. M. XXXX všetky plné moci, ktoré M. N. udelil, dokazovanie však toto jeho tvrdenie nepotvrdilo. Podľa názoru prvostupňového súdu poškodený G. nepostupoval proti záujmom svedka R. v Z. A. a preto považuje obžalovaného za jedinou osobu, ktorá zo smrti poškodeného G. vyťažila. Obžalovaný však tvrdil, že si Špecializovaný trestný súd odporuje s konštatovaním o argumentácii spoločnosti I. H., s. r. o. voči svedkovi R., uvedený záver je v rozpore i s výpoveďou svedka R., s vykonaným dokazovaním, so Špecializovaným trestným súdom opomenutými tvrdeniami utajeného svedka č. 1 a so skutočnosťou, že poškodený G. si bol istý, že spor so svedkom R. vyhrá a svedok R. vedel, že príde o Z. A.. Svedčí tomu i fakt, že svedkovi R. sa podarilo docieľiť

zrušenie konkurzu. Z výpovede svedka U. vyplýva, že syn svedka R. sa mal za prítomnosti osoby vystupujúcej pod prezývkou B. vyhrážať poškodenému G. a tak sa so svedkom R. plne odmietol stretávať. Svedok U. uviedol, že hlavný dôvod na odstránenie G. mal svedok R.. Svedok L.. O. uviedol, že podľa neho nemal G. dobrý vzťah so R., pretože G. sa postavil na stranu Z.. Listinné dôkazy, ako aj výpoveď svedka R. popierajú motív obžalovaného odstrániť poškodeného G.. Ďalej obžalovaný namietal, že Špecializovaný trestný súd nešpecifikoval v čom bol motív obžalovaného preukázaný a tak došlo k odopretiu práva obžalovaného vyjadriť sa k skutočnostiam, o ktoré súd opiera jeho vinu. Špecializovaný trestný súd skôr opísal situáciu o uznaní fiktívneho dlhu, ktorého podstata však bola v spore obžalovaného so svedkom R.. Ku konštatovaniu Špecializovaného trestného súdu, že poškodený G. zohral silné postavenie vo vyhlásenom konkurze obžalovaný uviedol, že prvostupňový súd opomenul fakt, že správkyňa konkurznej podstaty poprela pohľadávku spoločnosti I. H., s. r. o., čo malo za následok oslabenie postavenia veriteľa spoločnosti I. H., Z., ktorá by musela dokazovať existenciu tejto pohľadávky. Hodnotenie Špecializovaného trestného súdu o silnom postavení poškodeného G. preto nie je správne a v súlade so zákonom, ani v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov. Konateľka spoločnosti I. H., Z. vedkyňa S. splnomocnila poškodeného G., aby ju zastupoval v celom rozsahu konateľských kompetencií. Špecializovaný trestný súd tu však opomenul, že všetky písomnosti týkajúce sa tejto spoločnosti podpisovala konateľka S., poškodený G. použil splnomocnenie len za účelom nahliadnutia do konkurzného spisu dňa XX. Z. XXXX. Špecializovaný trestný súd sa nezaoberal doplnením návrhu na vyhlásenie konkurzu, podaného na súd X. Z. XXXX, ako ani doplnením návrhu z XX. P. XXXX.. Konštatovanie Špecializovaného trestného súdu o snahe dlžníka vyhnúť sa plneniu záväzku je v priamom rozpore s vyššie uvedenými skutočnosťami. Podľa názoru obžalovaného nie je pravdivé hodnotenie súdu, že poškodený G. nepostupoval proti záujmom svedka R. v Z. A.. Špecializovaný trestný súd poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ I. H. zdôraznil, že X. P. XXXX bola založená spoločnosť Z. F., Z. v ktorej je spoločník a štatutárny zástupca V. R. a má do značnej miery zhodný predmet podnikania ako dlžník, vzhľadom k čomu nie je pravdivé hodnotenie Špecializovaného trestného súdu, že poškodený G. nepostupoval proti svedkovi R. a záujmom spoločnosti Z. A.. Základ vo vykonanom dokazovaní nemá podľa obžalovaného ani tvrdenie prvostupňového súdu, že ten kto v prebiehajúcom konkurznom konaní sťažoval a bránil ovládnuť Z. A. F. nebola L.O., ako konateľka spoločnosti I. H., ale poškodený G., pretože ona podpisovala písomnosti v prebiehajúcom konkurznom konaní týkajúcom sa spoločnosti I. H.. Úvaha Špecializovaného trestného súdu o tom, že poškodený G. veľmi dôrazne postupoval pri uplatňovaní práva na základe svojej pohľadávky, čo u obžalovaného vyvolávalo obavy a pochybnosti či bude v konkurznom konaní úspešný, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a Špecializovaný trestný súd ani nekonkretizuje na základe čoho dospel k takémuto záveru. Okrem iného pohľadávka spoločnosti I. H., Z. bola správkyňou konkurznej podstaty popretá, čo oslabilo postavenie veriteľa. Skutočnosť, že si traja veritelia uplatnili v konkurze rovnakú pohľadávku (obžalovaný, spoločnosť I. H. a svedok Z.), podľa obžalovaného svedčí o nedôveryhodnosti svedka R., ktorý stojí na počiatku danej pohľadávky a rozhodne to nesvedčí o tom, že bol podvedený, ako uviedol prvostupňový súd. Špecializovaný trestný súd vo svojom rozsudku poukázal i na to, že správkyňa konkurznej podstaty poprela pohľadávku obžalovaného, čo obžalovanému spôsobilo problémy a predlžovanie konkurzného konania, opomenul však, že správkyňa konkurznej podstaty poprela aj pohľadávku spoločnosti I. H., Z. čo viedlo k dohode medzi obžalovaným a poškodeným G.. Uvedené skutočnosti Špecializovaný trestný súd nebral pri hodnotení dôkazov do úvahy. Názor Špecializovaného trestného súdu, že poškodený G. komplikoval ciele obžalovaného, napr. i nariadením predbežného opatrenia v konkurznom konaní, vyvracajú nasledovné skutočnosti: návrh na začatie konania podala spoločnosť I. H., uvedené konanie je spomínané vo vyjadrení spoločnosti Z. A. F., V. namietaná pohľadávka spoločnosti I. H. Z. v konaní, v ktorom je spochybňovaná platnosť Zmluvy o postúpení pohľadávky z X. M. XXXX, ak by došlo k exekúcii, predbežné opatrenie by nemalo vplyv na jej výkon. Obžalovaný nerozumie, ako by predbežné opatrenie komplikovalo jeho ciele. Komplikovalo skôr ciele svedka R., pretože následne nemohol disponovať majetkom spoločnosti Z. A. F., a. s. Obžalovaný má za to, že dohoda uzatvorená medzi ním a poškodeným G. bola potvrdená svedkom O., ktorý mal o nej vedomosť od poškodeného G., hoci špecializovaný trestný súd konštatoval, že táto dohoda nebola potvrdená žiadnym z vykonaných dôkazov. Obžalovaný ďalej k dohode medzi ním a poškodeným G., resp. M.. N. svedčí výpis hovorov a listinné dôkazy, z ktorých vyplýva ich čulá komunikácia. Uvedený

dôkaz Špecializovaný trestný súd úplne odignoroval a žiadnym spôsobom sa k nemu nevyjadril. Skutočnosť, že nie každý vedel o dohode medzi obžalovaným a poškodeným G. pripisuje skutočnosti, ktorú potvrdili i viacerí svedkovia (O., U., N., U.), že poškodený G. nemal búľľavú vrbu, s ktorou by všetko riešil. Je vzhľadom na uvedené pre obžalovaného zarážajúce, že akási búľľavá vrbu (utajený svedok č. 1) sa objavila až v roku 2020 (14 rokov po smrti poškodeného G.) a vypovedá o motíve vraždy poškodeného G., o ktorom sa nevedia vyjadriť jeho najbližší priatelia. Obžalovaný poukázal i na jednotlivé tvrdenia utajeného svedka č. 1 (blízky vzťah s poškodeným G., istota poškodeného G., že vyhrá spor s bývalým obchodným partnerom svedka R. Z., nadštandardný vzťah poškodeného G. so správkynou konkurznej podstaty JUDr. H., kedy naposledy stretol utajený svedok č. 1 poškodeného G., a teda aktuálnosť informácií, ktorými disponoval, o stiahnutí svedka R. zo sporu po intervencii Z., rodinný príslušník M. N., úzka spolupráca poškodeného G. so svedkom M., nastrčenie poškodeného G. do Z. A. F., V. nadobudnutie strategického pozemku pre Z. A. F., a. s. za pomoci poškodeného G., vyhrážanie obžalovaného svedkovi M. na pumpe v R.), ktoré pokladá za nepravdivé. Obžalovaný spochybnil aj výpoveď svedka M. o zrušenom konkurze na základe námietky obžalovaného, alebo dovolanie generálneho prokurátora. Názor Špecializovaného trestného súdu, že obžalovaný neobjasnil detaily už vyššie spomínanej dohody a keby tak urobil, považoval by jeho tvrdenia za reálnejšie, nie sú podľa obžalovaného pravdivé, pretože samotný Špecializovaný trestný súd vo svojom rozsudku opísal hrubé obrysy dohody, pretože finálnesa nestihli dohodnúť a tieto skutočnosti potvrdil aj svedok O.. Otázky, ktoré uvádza Špecializovaný trestný súd vo svojom rozsudku ako nezodpovedané a nevysvetlené obžalovaným neboli obžalovanému položené. K tvrdeniu Špecializovaného trestného súdu, že z dokazovania vyplynulo, že obžalovanému spôsoboval poškodený G. problémy, až mu bránil ovládnuť Z. A. F., V. nie sú pravdivé, čo vyplýva z vykonaného dokazovania, ako aj z konkurzného spisu (za spoločnosť I. H. konala konateľka S., nie poškodený G. a okrem uvedeného, spoločnosť I. H. by bez ohľadu na smrť poškodeného G., alebo svedkyne S., vystupovala ako veriteľ naďalej a konkurz by ďalej prebiehal, avšak jej postavenie v konkurze oslabilo popretie pohľadávky správkynou konkurznej podstaty). Tvrdenie Špecializovaného trestného súdu je teda podľa názoru obžalovaného zavádzajúce, pretože kroky poškodeného G. spôsobovali problémy skôr svedkovi R.. Svedok U. uviedol, že poškodený G. sa dokonca odmietol so svedkom R. stretávať. Z vykonaného dokazovania ani nevyplynulo, že by obžalovaný nedokázal inak zmeniť postoj poškodeného G., ako jeho odstránením. So záverom Špecializovaného trestného súdu, že svedok G. sa pri výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa XX. M. XXXX bál obžalovaného a tak nevypovedal o všetkom, sa obžalovaný nestotožnil a tvrdí, že svedok G. vypovedal spontánne, odpovedal na kladené otázky a dokonca nad rámec prípravného konania, čo naznačuje že sa obžalovaného nemohol báť. Na návrh prokurátora došlo k opätovnému vypočutiu svedka G., s čím obhajoba nesúhlasila. Svedok G. následne vypovedal, že neuviedol všetky informácie pretože sa bál obžalovaného, čo bol aj dôvod jeho úteku v roku XXXX. Obžalovaný spochybnil svedkom G. uvedený dôvod úteku, pretože nevzal so sebou svoju družku, matku ani dcéru. Obžalovaný poukázal i na rozpory vo výpovediach svedka G. z XX. M. XXXX a XX. Z. XXXX, ktorých rozdielnosť nemohla prameniť zo strachu z obžalovaného (vzťahy Z., bratia F.) a celkovo ohodnotil jeho výpoveď za účelovú s cieľom zabezpečiť si výhody vo svojej trestnej veci. K výpovedi nebohého Z. z prípravného konania sa Špecializovaný trestný súd nevyjadril a čítanie tejto výpovede ako dôkaz v prospech obžalovaného nezobral, čo v odôvodnení svojho rozsudku neodôvodnil. Obžalovaný poukázal aj na to, že on sám, ani nebohý Z. neboli odsúdení za spáchanie trestného činu a naproti nim stojí svedok G., ktorý je právoplatne odsúdený vrah a jeho výpoveď Špecializovaný trestný súd vzal do úvahy. Obžalovaný ďalej v odvolaní namietal, že tvrdenie svedka G., že pri porade v A. vo firme Z., kde boli prítomní N. G., O. B. a A. S., mal povedať N. G., že G. (obžalovaný) chcel svah, zabil človeka a teda má iné starosti ako ich, žiadny z prítomných svedkov nepotvrdil. Špecializovaný trestný súd uviedol, že bolo svedkami preukázaná, že obžalovaný bol šéf skupiny tzv. „H.“ a nesúhlasil s poškodeným G. na tému Z. A. F.. Obžalovaný má za to, že Špecializovaný trestný súd týmto názorom porušil prezumpciu neviny, dokonca vyslovil jeho vinu z trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny, za ktorý do dnešného dňa nebol odsúdený. Špecializovaný trestný súd ustálil existenciu skupiny tzv. „H.“ a to bez vykonania náležitého dokazovania. Obžalovaný považuje konanie Špecializovaného trestného súdu za tendenčné a zaujaté. Uveril svedkovi D., ale neuveril svedkovi G., na základe čoho došlo k úprave v skutkovej vety oproti obžalobe. Špecializovaný trestný súd však v odôvodnení rozsudku uvedenú zmenu neobjasnil. Obžalovaný spochybnuje samotný

rozsudok, označil ho za nekonzistentný. Obžalovaný namietal, že postoj Špecializovaného trestného súdu k svedkovi G., ktorému z časti verí a z časti neverí je neprípustný, vzhľadom nato, že sa jedná o najzásadnejší a jediný priamy dôkaz celého dokazovania, ktorý svedčí proti obžalovanému. Úvahy Špecializovaného trestného súdu sú nesúladne s výpoveďou svedka G.. Z výpovede svedka D. vyplynulo, že Z. svedkovi G. nedôveroval kvôli užívaniu omamných a psychotropných látok. Dokonca s ním nemal pozitívny vzťah ani nebohý Z.. Špecializovaný trestný súd na základe subjektívneho hodnotenia, bez opory vo vykonanom dokazovaní polemizoval, že cez paravány v reštaurácii M. (B. restaurant) svedok G. mohol počuť rozhovor medzi Z. a Z. keď sedel pri vedľajšom stole. Obžalovaný poukázal na bežný hluk a hudbu v reštaurácii, čo jednoznačne sťažuje možnosť počuť rozhovor dvoch šepkajúcich osôb pri vedľajšom stole, ktorý je ešte navyše oddelený paravánom. Samotný Špecializovaný trestný súd konštatoval zásadné pochybnosti o tom, či svedok G. vypovedal o reálne prežitých skutočnostiach, alebo sa jedná len o informácie, ktoré získal od členov zločineckej skupiny Z., avšak nevysporiadal sa a ani nezaoberal obhajobnou námietkou ohľadom nedôveryhodnosti svedka G.. Obžalovaný považuje svedka G. za nedôveryhodného a jeho výpoveď nemôže byť jediným priamym dôkazom, na základe ktorého špecializovaný trestný súd vyslovil vinu obžalovaného. Tento odôvodnil rozpory vo výpovedi svedka G. dlhým časovým obdobím, avšak obžalovaný má za to, že rozpory mal vyhodnotiť ako klamstvo, pretože jeho výpoveď je v rozpore s inými dôkazmi (napr. výpoveď svedka D., ktorú obžalovaný považuje za vierohodnú a nespochybňuje ju obhajoba, prokurátor ani Špecializovaný trestný súd). Je úplne zjavné, že svedok G. krivo vypovedal a prvostupňový súd to v odôvodnení plne legitimizoval. Obžalovaný spochybňuje znalecký posudok k osobe svedka G. vypracovaný A. G. G., A., považuje ho za nepresvedčivý, pretože je v úplnom rozpore so závermi znaleckého dokazovania v konaní, v ktorom bol svedok G. odsúdený. Špecializovaný trestný súd sa nevysporiadal s tvrdeniami nebohého Z., že obžalovaný sa so Z. nikdy nestretol, čo potvrdzuje skutočnosť, že Z. bol v danom čase na úteku a Špecializovaný trestný súd odignoroval aj zlé vzťahy medzi Z. a svedkom G., ktorý potvrdili vykonané dôkazy. Obžalovaný spochybnil konštatovanie Špecializovaného trestného súdu, že časť výpovede svedka C. bola vykonaná pred jeho úrazom, pretože tento svedok na hlavnom pojednávaní dňa 3. júla 2020 uviedol, že vážnu dopravnú nehodu s úrazom hlavy mal začiatkom roka XXXX. Časť jeho výpovede, ktorá bola na hlavnom pojednávaní čítaná bola však z XX. P. XXXX. Obžalovaný spochybnil tvrdenie Špecializovaného trestného súdu, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že by si poškodený G. v rozhodnom čase konkuroval obchodne, majetkovými záujmami, alebo bol v nejakom vážnom konflikte s inou osobou ako s obžalovaným. Obžalovaný poukazuje na to, že z vykonaného dokazovania skôr vyplynulo, že poškodený G. si konkuroval v rozhodnom čase so svedkom R., ktorého syn sa mu dokonca za prítomnosti osoby vystupujúcej pod prezývkou „B.“ vyhrážal. Obžalovaný uviedol, že svedkovi G. nebolo za prejednávany skutok nikdy vznesené obvinenie, čím rozsudok Špecializovaného trestného súdu stráca na presvedčivosti. Nesúhlasí s interpretáciou judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Špecializovaným trestným súdom, že na základe výpovede kajúcnika môže byť vina uznaná, len pokiaľ jeho výpoveď podporujú aj ďalšie dôkazy. Obžalovaný má za to, že je potrebné overovať výpovede kajúcnikov inými dôkazmi, ktoré nemôžu byť len vedľajšími produktmi. Obžalovaný považuje výpoveď svedkyne S. za nepravdivú, len vyplňajúcu medzery vo svojich domnienkach v neprospech obžalovaného. Výpovede svedka M. a utajeného svedka č. 1 zhodnotil Špecializovaný trestný súd za preukazujúce motív obžalovaného, s čím však obžalovaný nesúhlasil. Naopak, uviedol, že sú plné rozporov, čo namietal už vo svojej záverečnej reči a Špecializovaný trestný súd sa k jeho námietkam nevyjadril. Obžalovaný trval na vypočutí svedka O., pretože má za to, že by mohol objasniť, či a pred kým poskytoval poškodenému G. ochranu. Obžalovaný ďalej tvrdil, že nevydražil majetok a akcie spoločnosti Z. A. F., V. vďaka exekučnému konaniu, hnutelné veci boli predmetom dražby v ďalšom konkurze na spoločnosť Z. A. F., a. s. Akcie spoločnosti nevydražil a prevod vlastníckeho práva k akciám zabezpečil JUDr. N., svedok R. prevod napadol a spor vyhral. Nehnutelný majetok vydražil obžalovaný v exekúcii. Obžalovaný k motívu, ktorý uzavrel Špecializovaný trestný súd uviedol, že smrť poškodeného G. nemala nič spoločné so zrušením a priebehom konkurzu. Zrušenie konkurzu docielil svedok R. na základe podnetu na mimoriadne dovolanie z 27. októbra 2006 adresovaného generálnemu prokurátorovi. Najvyšší súd SR 28. augusta 2007 (dávno po smrti poškodeného G.) na základe mimoriadneho dovolania podaného generálnym prokurátorom konkurz zrušil. Smrť poškodeného G. teda nemala na postavenie spoločnosti v konkurze vplyv. Svedkyňa S. naďalej konala v mene

spoločnosti I. H., Z. Ak by bolo tvrdenie súdu o motive obžalovaného na zavraždenie poškodeného G. pravdivé (obžalovanému zavraždenie poškodeného G. pomohlo ovládnuť spoločnosť Z. A. F., V., pretože sa tak zbavil poškodeného G., ktorý zastupoval spoločnosť I. H., Z. ktorá vyhlásenie konkurzu navrhla), musel by odstrániť aj svedkyňu S., ktorá v mene spoločnosti I. H., Z. konala. Obžalovaný kritizoval odmietnutie Špecializovaného trestného súdu vykonať nim navrhnutý dôkaz - výsluch G. O. (nie je zrejmé prečo OČTK nevypočuli G. O. keď bol na území Slovenskej republiky), nakoľko tento by mohol opísať obsah rozhovoru medzi obžalovaným a poškodeným G., ktorý sa týkal postupu v konkurze. Špecializovaný trestný súd označil svedka O. za nedôveryhodnú osobu, pričom sa jedná o bezúhonnú osobu, zatiaľ čo svedkovi G., ktorý je odsúdený na 25 rokov verí. Rovnako obžalovaný namietal odmietnutie vykonať dôkaz - výsluch svedka, exekútorky O., ktorá by ozrejmila v prospech koho viedla exekúciu a bolo by tak zrejmé, ako sa obžalovaný dostal k hnutelným a nehnuteľným veciam spoločnosti Z. A. F., V., čo nemalo nič spoločné s vraždou poškodeného G.. Špecializovaný trestný súd odmietol vykonať aj dôkaz oboznámenia sa s denníkom svedka G., z ktorého by sa dali zistiť skutky, ktoré mala spáchať skupina, ktorej bol členom. Mohol by tak dospieť k inému záveru o hodnovernosti tohto svedka a tým i k zásadne inému záveru ohľadom viny obžalovaného. Odôvodnenie Špecializovaného trestného súdu ohľadom nevykonania navrhovaných dôkazov (vypočutie svedkov O. a O., oboznámenie sa s denníkom svedka G.) považuje obžalovaný za nepresvedčivé.

Obžalovaný v III. časti svojho odvolania, označeného ako „Zhrnutie dokazovania“ opätovne kritizoval spôsob, akým Špecializovaný trestný súd vyhodnotil výpovede svedkov G. a D. z dôvodu, že sú v nich nezodpovedateľné rozpory. Výpoveď svedka G. nebola potvrdená ďalšími dôkazmi a bola vyvrátená výpoveďou svedka D.. Špecializovaný trestný súd vo svojom rozsudku bagatelizoval zásadné rozpory, čím došlo k zásadnému popretiu zásady logiky. Keďže súd neuveril druhej časti výpovede svedka G., podľa názoru obžalovaného sa dopustil krivej výpovede a krivého obvinenia svedka D.. Obžalovaný ďalej považuje za nepochopiteľný záver znalca G., ktorý dospel k úplne opačným záverom ohľadom osoby svedka G., než znalec C.. V súvislosti s výpoveďou svedka G., ktorý bol vo väzbe vo veci tzv. „H.“ a po druhej výpovedi na hlavnom pojednávaní v tejto trestnej veci bol prepustený z väzby na slobodu, poukázal obžalovaný na rozhodnutie EŠLP Atansov proti Bulharsku, podľa ktorého takéto výpovede už zo svojej povahy môžu byť predmetom manipulácie, s cieľom získať výmenou ponúknuté výhody. Na výpoveď svedka C. by sa podľa obžalovaného nemalo vôbec prihliadať. Obžalovaný je toho názoru, že rozhodnutie Špecializovaného trestného súdu je založené iba na domnienkach a subjektívnych pocitoch a je v rozpore so zásadou objektívnej pravdy. Spôsob, akým Špecializovaný trestný súd odôvodnil svoj rozsudok a vyhodnotil dôkazy je v rozpore s reálnym prístupom k spravodlivosti a teda aj s princípmi zakotvenými v Ústave SR, zákonoch a medzinárodných zmluvách. Obžalovaný má právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia a z rozhodnutia nie je zjavné, či Špecializovaný trestný súd odmietol jeho argumenty a z akých dôvodov tak urobil. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018. Špecializovaný trestný súd sa podľa obžalovaného zaoberal len dôkazmi, ktoré svedčia proti nemu a odignoroval dôkazy svedčiace v jeho prospech. Z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmý postoj Špecializovaného trestného súdu k výpovedi svedkov B. a S., ktorí jednoznačne poprelí tvrdenia svedka G., ktoré nepotvrdil ani spolupracujúci svedok G., no nevysporiadal sa ani s komunikáciou medzi poškodeným G. a obžalovaným, reps. M. N.. Opätovne poukázal na priebeh konkurzu a skutočnosti ktoré potvrdzujú, že nemal prospech zo smrti poškodeného G. a poukázal na prospech svedka R. z vraždy poškodeného G.. Podľa obžalovaného bola svedkyňa JUDr. H. veľmi dôležitou svedkyňou, pretože z jej výpovede vyplýva, že obžalovaný neparticipoval na zrušení konkurzu Z. A. F., V. a že generálny prokurátor klamal v mimoriadne podanom dovolaní. Obžalovaný namietal zmenu skutkovej vety v rozsudku Špecializovaného trestného súdu oproti obžalobe, pretože zmena vyznieva rozporuplne vzhľadom na ustálený motív vraždy, slovo „najmä“ spochybňuje jednoznačne preukázaný motív vraždy súvisiaci s konkurzom. V závere svojho odvolania obžalovaný uviedol, že vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti považuje konanie, ktoré predchádzalo rozsudku, ako aj samotný rozsudok za v rozpore so zákonom, rozsudok za arbitrárny, jeho vina nebola preukázaná a Špecializovaný trestný súd sa nevysporiadal s jeho námietkami.

Obžalovaný navrhol, aby Najvyšší súd SR postupom podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d) Trestného poriadku zrušil odvolaním napadnutý rozsudok Špecializovaného trestného súdu a

postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol a podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodil obžalovaného spod obžaloby.

Dňa 25. januára 2021 bolo Špecializovanému trestnému súdu doručené aj odvolanie obžalovaného, ktoré podal bez obhajcu (č. l. 3814 a nasl., zv. č. XVI. spisu). Namietal, že výpovede svedkov G. a D. sa rozchádzajú a Špecializovaný trestný súd neriešil ich rozpory. Obžalovaný má za to, že so skutkom ho spája iba výpoveď svedka G., ktorý klame. V čase podania návrhu na konkurz spoločnosti Z. A. F., a. s. (t. j. XX. M. XXX5) obžalovaný nemal vedomosť o spore medzi svedkom R. a poškodeným G., konkurzom si riešili problémy spolu so Z.. Konkurz nevyhovoval akcionárom Z. A. F., V. Obžalovaný tvrdí, že on si riešil samostatný problém (pôžičky) so svedkom R. a tak postupne vznikla dohoda medzi ním a poškodeným G., ohľadom postupu v konkurze. Uvedenú skutočnosť by mohol potvrdiť G. O.. Smrť poškodeného G. mu nepomohla, práve naopak situácia ho uvrhla do niekoľkoročných súdnych sporov so svedkom R. a firmou I. H. Z. Smrťou poškodeného G. stratil obžalovaný spojenca, ktorý mu pomáhal proti svedkovi R.. Obžalovaný má za to, že Špecializovaný trestný súd vo svojom rozsudku ignoroval pochybnosti o jeho vine, ktoré sa mu na hlavnom pojednávaní nepodarilo odstrániť a vyvrátiť, čím pochybil a mal rozhodnúť v súlade so zásadou in dubio pro reo. Namiesto toho selektívne vylúčil možných páchatel'ov, tých čo nemajú nič spoločné so Z. A. F., V.. Obžalovaný nerozumie tomu, že Špecializovaný trestný súd nepovažoval svedka R. za podozrivého, on sám sa vyjadril, že mal s poškodeným G. rozpory v biznise. Svedok M. a utajený svedok č. 1 potvrdili, že svedok R. sa vyhráždal poškodenému G.. Svedok U. uviedol, že sa poškodenému G. vyhráždal aj syn svedka R.. Svedkyňa M. H. uviedla, že poškodený G. sa bál svedka R.. Svedok U. uviedol, že hlavný dôvod na odstránenie poškodeného G. mal svedok R.. Svedok D. vypovedal, že svedok R. sa správal ako monopolný vlastník. Svedok L. O. spomínal, že poškodený G. sa zle rozišiel so svedkom R., kvôli nezhodám v práci, poškodený G. sa postavil na stranu Z. O., ako jeden z najbližších ľudí poškodeného G. by o tom vedel povedať viac. Obžalovaný ďalej uviedol, že svedok R. sa snažil podvodom previesť pohľadávky zo spoločnosti Z. F. Z. a podarilo sa mu zrušiť konkurz na Z. A. F., V. pomocou generálneho prokurátora. Obžalovaný tvrdil, že nevie či mal na likvidácii poškodeného G. záujem svedok R., ale kroky, ktoré poškodený v rP. podnikol, boli krokmi smerujúcimi proti svedkovi R.. Považuje za nezmysel, že by zlikvidoval svojho spojenca (poškodeného G.) proti svedkovi R., aby sa 11 rokov súdil so svedkom R. a aj tak musel jeho partnerom doplatiť čiastku za pohľadávku nahlásenú do II. konkurzu. Exekúciou vyhlásenou na Z. A. F., a. s. chceli vytvoriť na svedka R. tlak, aby obžalovanému vrátil peniaze. V tom čase obžalovaný nevedel o konkurze, ktorý sa na Z. A. F., V. chystal. Po jeho vyhlásení obžalovaný ešte veril, že mu svedok R. vráti peniaze, avšak keď pochopil, že sa tak nestane dal sa do kopy s poškodeným G. a od roku 2006 so svedkom R. nekomunikoval. Obžalovaný má za to, že súd si mylí firmy Z. F., Z. Vyplyva to i z tvrdenia súdu o plných mociach, ktoré svedok R. udelil svedkovi N. a ktoré boli v súlade s konaním firmy Z. F. Z. Za omyl vo vyhodnotení situácie Špecializovaným trestným súdom považuje obžalovaný aj hodnotenie konkurzného spisu, ktorý podľa obžalovaného dokazuje, že smrťou poškodeného G. nič nezískal. O žiadnom konflikte medzi obžalovaným a poškodeným G. nemal nikto okrem utajeného svedka č. 1, vedomosť. Skutočnosť, že sa obžalovaný dostal k majetku spoločnosti Z. A. F., V. súvisí iba s tým, že svedok R. mu nevrátil peniaze, ktoré mu požičal. Svedok O. vo svojej výpovedi potvrdzuje, že obžalovaný svedkovi M. v roku XXXX, alebo začiatkom roku XXXX hovoril, že mal dohodu s poškodeným G., o ktorej vedeli aj G. O. a svedok JUDr. N.. Dokonca uvedenú skutočnosť potvrdzuje i samotný M.. Obvinený opätovne tvrdí, že nemá žiadny podiel viny na zavraždení poškodeného G., jeho smrť v konkurze nič nezmenila, firma I. H. s. r. o. fungovať neprestala a cez pani S. naďalej aktívne vystupovala v konkurze. Ak by obžalovaný chcel paralyzovať I. H. Z., musel by sa zamerať na pani S.. So sporom R. - Z. - G. nemal nič spoločné. Keď firma Z. F. Z. vznikla, obžalovaný nevedel, že bol podaný návrh na vyhlásenie konkurzu na spoločnosť Z. A. F., a. s. Tvrdenia Špecializovaného trestného súdu podľa obžalovaného vychádzajú z nepochopenia situácie: obžalovaný v dobe vyhlásenia konkurzu na spoločnosť Z. A. F.. nemal záujem na jej ovládnutí. Myšlienka vznikla až vo februári 2006 ako výsledok stretnutí s poškodeným G., na ktorých sa dohodli, že ovládnutie Z. A. F., a. s. bude najlepšou cestou, ako si získať pohľadávky, ktoré mal obžalovaný a I. H. Z. oči svedkovi R.. Obžalovaný ďalej tvrdil, že nemal vzťahy so „Z.“, poznal iba V. F. z náhodných stretnutí a po roku 2008 niekoľko krát vyhľadali „Z.“ obžalovaného. Čo sa týka stretnutí s G., tie boli, avšak 2 roky po smrti poškodeného G.. Špecializovaný trestný súd spája údajnú skupinu „H.“ s vraždou

poškodeného G. a prenáša dôkazy z jednej trestnej veci do druhej. Čo sa týka výpovede svedka G., ten vypovedal 3 krát a vždy inak, stal sa z neho kajúcnik, ktorý hovoril to, čo chceli OČTK počuť a dostal sa tak na slobodu. Informácie mohol mať len všeobecne známe, ktoré unikli na verejnosť, pretože obžalovaný sa s ním nikdy o Z. A. F. V. ani o poškodenom G. nebavil. Obžalovaný má za to, že svedok G. klame a vymýšľa si rovnako, ako svedok G.. Jeho výpoveď ohľadom vzťahov skupiny „H.“ a skupiny „Z.“ je zavádzajúca. Čo sa týka Z., ten nepatril do skupiny blízkych ľudí a priateľov obžalovaného, Špecializovaný trestný súd si prispôbil dôkazy, obžalovaný si u neho nič neobjednal. Obžalovaný poukázal i na rozpory vo výpovediach svedka Z. a svedka D. ohľadom toho, kto strieľal a kto stojí za objednávkou. Svedok G. si vymyslel príbeh o objednávke. Špecializovaný trestný súd sa nasilu snaží preukázať súvis medzi obžalovaným a „Z.“, no okrem svedka G. a OČTK to nikto netvrdí. Svedok D. neoznačil svedka G. ako účastníka skutku, čo podľa obžalovaného znamená, že svedok G. pri skutku nebol. Príbeh svedka G. o tom, ako načúval pri vedľajšom stole, keď mal Z. a Z.epkať je fantazírovanie. Z. dokonca vo svojej výpovedi poprel, že by sa niekedy so Z. stretol za prítomnosti svedka G.. Svedok D. dokonca potvrdil, že Z. G. nedôveroval a G. mal v úmysle svoju výpoveď speňažiť. V čase údajného stretnutia žil V. F., ktorý bol pravou rukou Z. a teda nedáva zmysel prečo by bol Z. so svedkom G.. Špecializovaný trestný súd súhlasil s argumentáciou obhajkyne obžalovaného, ohľadom výpovede svedka G., obžalovaný potom nerozumie, ako môže tomuto svedkovi veriť. Čo sa týka výsluchu svedka U. C. z XX. P. XXXX, ten bol vykonaný pred vznesením obvinenia voči obžalovanému. Vo svojej výpovedi uviedol, že vedomosti má od G., ktorý podľa obžalovaného klame, čo potvrdzuje i svedok D.. Uviedol aj, že nemá vedomosť že by si skupina „H.“ objednala nejaké trestné činu u skupiny „Z.“, že by si Z. objednal nejakú trestnú činnosť u skupiny „Z.“, ani že by skupina „Z.“ vykonala nejakú prácu pre obžalovaného. Na hlavnom pojednávaní zas svedok C. na adresu svedka G. uviedol, že na neho nič dobré povedať nevie, dlhé roky bol drogový závislý a je to viacnásobný vrah a psychopat. K údajnej objednávke sa vyjadruje len svedok G., no jeho výpoveď poprel Z. aj svedok D.. Z konania, ktoré rozhodnutiu predchádzalo, ako i zo samotného rozsudku má obžalovaný za to, že Špecializovaný trestný súd nenašiel iného páchatela skutku a tak odsúdili obžalovaného. Spôsob, akým Špecializovaný trestný súd vyhodnotil výpoveď svedkyne S. je prejavom ľubovôle, nakoľko uviedol, že poškodený G. bol po úteku G. O. opatrný, no obžalovaný uvádza, že strach poškodený G. určite nemal z neho, ich kontakty sa po úteku G. O. zintenzívnili a na udalosti sa súd pozerá príliš jednoducho a konštatuje, že obžalovaný je vinný za to, že sa dostal k majetku Z. A. F., V. V závere svojho vyjadrenia obžalovaný uviedol, že je nevinný a popiera spáchanie žalovaného skutku. Navrhol nadriadenému súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil a oslobodil ho spod obžaloby, alternatívne aby vec vrátil Špecializovanému trestnému súdu na opätovné prejednanie.

Poškodená L.O. sa k odvolaniu obžalovaného vyjadrila podaním doručeným Špecializovanému trestnému súdu 1. februára 2021, v ktorom uviedla, že sa pozastavuje nad tým, ako si obžalovaný osvojil podľa neho jedinou pravdivú výpoveď a to výpoveď svedka O.. Spolu so svojím vyjadrením poslala v prílohe printscreen zrejme obrazovky jej mobilného telefónu obsahujúceho záznam jej komunikácie so svedkom O., v ktorej svedok O. uviedol, že za vraždou poškodeného G. stál práve obžalovaný. Svedok O. v správe uviedol, že túto skutočnosť povedal prokurátorovi, aj na súde, avšak poškodená L.O. tvrdí, že takéto konanie svedka O. zo spisu nevyplýva, čo svedčí o vlastnostiach svedka O..

K vyjadreniu poškodenej S. sa následne vyjadril obžalovaný L.. G., prostredníctvom obhajkyne JUDr. O.. Uviedol, že svedka Ing. S. O. nepozná, tento svedok patril do okruhu osôb a priateľov poškodeného G.. Svedok O. bol vypočutý na hlavnom pojednávaní a pred svojou výpoveďou bol riadne poučený o význame svedeckej výpovede a následkoch krivej výpovede. Poškodená S. nemala súhlas svedka O. na použitie SMS komunikácie, navyše táto komunikácia je len čiastková a vytrhnutá z kontextu. Poukázal na ust. § 119 ods. 2 Trestného poriadku, podľa ktorého takto predložené listiny nespĺňajú zákonnú dikciu procesne relevantného dôkazu. Ak by sa odvolací súd touto listinou zaoberal do tej miery, že by ju pripustil ako dôkaz, potom by bolo nevyhnutné doplniť dokazovanie o opätovný výsluch svedka O., avšak takéto dokazovanie je podľa jeho názoru nad rámec možností odvolacieho konania, takéto doplnenie dokazovania môže vykonať len prvostupňový súd. Zdôraznil ďalej, že ide o osobnú korešpondenciu, na realizáciu ktorej, ako procesne relevantného dôkazu, by bolo potrebné si ju vyžiadať

od mobilného operátora na základe príkazu sudcu.

Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky bolo dňa 1. marca 2021 doručené ďalšie odvolanie obžalovaného označené ako „dôvody odvolania II.“, podané prostredníctvom obhajkyne obžalovaného JUDr. Diany Messingerovej, advokátka v Banskej Bystrici, v úvode ktorého obžalovaný uviedol, že k dôvodom jeho odvolania sa pripájajú jeho deti aj manželka, ktorí danou situáciou trpia. Tu odvolací súd len poznamenáva, že manželka a deti obžalovaného nepodali odvolanie samostatne ako osoby oprávnené podať odvolanie v prospech obžalovaného, len sa pripojili k odvolaniu obžalovaného a preto ich odvolanie chápal odvolací súd ako súčasť odvolania obžalovaného. Napadnutým rozsudkom Špecializovaného trestného súdu z 6. novembra 2020, sp. zn. BB-3T/10/2020 sa obžalovaný domáha oslobodenia spod obžaloby a poukazuje pri tom na svoje prejavy z hlavného pojednávania, na písomné podania, prednesené záverečné reči, ako aj na dôvody v už podaných odvolaniach v tejto veci. Obžalovaný má za to, že Špecializovaný trestný súd vyhodnotil dôkazy v rozpore s Trestným poriadkom a namietal spôsob akým ich súd vykonal, resp. nevykonal, ako aj spôsob akým dôkazy vyhodnotil, pretože netvorí ucelený a logický celok smerujúci k odsúdeniu obžalovaného. Žiadal preto odvolací súd, aby vyhodnotil zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj celý postup dokazovania na hlavnom pojednávaní, ako aj konania, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Na kvalite vykonaného dokazovania sa totižto podľa obžalovaného odrazila skutočnosť, že všetci svedkovia vypovedali ku skutočnostiam, ktoré sa mali odohrať v roku XXXX (t. j. pred 14 rokmi). Obzvlášť poukázal na výpovede svedkov, ktoré vyplývali z informácií z druhej ruky a ktoré Špecializovaný trestný súd vzal za podstatné a preukázané. Obžalovaný je toho názoru, že Špecializovaný trestný súd vyhodnotil dôkazy len na základne okolností svedčiacich proti nemu, opomenul dokonca vykonať dôkazy navrhované obhajobou. Došlo tak ku kráteniu práv obhajoby na zistenie spravodlivého rozhodnutia, čo odporuje najmä zásade prezumpcie neviny v zmysle § 2 ods. 2 Trestného poriadku, ktorá vychádza z čl. 50 ods. 2 Ústavy SR a na to nadväzujúcich medzinárodných dokumentov (Dohovor v čl. 6 ods. 2 a Listina základných práv a slobôd v čl. 40 ods. 2). Obžalovaný je presvedčený, že bol odsúdený na základe akéhosi „superdôkazu“ v podobe svedka, ktorý bol kajúcnikom.

V prvej časti obžalovaný poukázal na výpoveď svedka D., z ktorej vyplýva, že o obžalovanom počul prvý krát pri výsluchu na polícii. Vzhľadom na uvedené sa nemožno stotožniť s názorom Špecializovaného trestného súdu, že výpovede svedkov D. a G. do seba zapadajú a prípadné odlišnosti sú spôsobené odstupom času. Takéto vyhodnotenie považuje obžalovaný za nelogické a nevyplývajúce z vykonaného dokazovania, ich rozdielnosť nemohol spôsobiť odstup času, ale to, že jeden z nich klame. Z pohľadu ďalšieho dokazovania je zrejmé, že výpoveď svedka G. má jasné znaky cieľeného klamstva smerujúceho k výhodám. Uvedenému nasvedčuje i skutočnosť, že svedok G. začal cielene zhromažďovať informácie v roku XXXX, na základe čoho sa dostal do pozície spolupracujúceho obvineného, no jeho tvrdenia vychádzajú len z toho čo počul. Takýto dôkaz nemožno považovať za objektívny. Z výsluchu svedka D. je zrejmé, že nevedel na objednávku koho bol poškodený G. zavraždený a teda svedok G. nemohol disponovať informáciou od svedka D.. Aj takéto konštatovanie svedka G. robí jeho výpoveď podľa obžalovaného nedôveryhodnou. Svedok D. poprel výpoveď svedka G., že by mali ísť spolu v dodávke z W. do A., rozprávať sa o plánovanom skutku a že by svedok D. dostal peniaze za objednávku predmetného skutku a za tieto peniaze si kúpil V. Jedná sa o zásadné a podstatné rozdiely v jednotlivých výpovediach, ktoré neboli odstránené a výpoveď svedka G. nemožno tak v časti, v ktorej usvedčil obžalovaného, hodnotiť ako pravdivú a v časti, v ktorej sú evidentné rozpory (dodávka, prevoz zbrane, celé prevedenie skutku, kto je vrah, kde skončila zbraň, ako sa dodávka dostala z miesta činu, atď.) ako nepravdivú. Naopak výpoveď svedka D. má oporu aj v iných skutočnostiach (prevoz dodávky v sobotu po skutku, svedkyňa O. Z., ktorá uvedený deň potvrdzuje, svedok A. G., ktorý vypovedal o dodávke parkujúcej v A.). Aj tieto skutočnosti vyvracajú výpoveď G., ktorý tvrdí, že dodávku do A. doviezli v deň vraždy, on bol šofér a svedok D. spolujazdec, nič z uvedeného nemá oporu v ostatných svedectvách. Ohľadom údajného stretnutia v N. reštaurácii M. obžalovaný tvrdí, že i v tejto časti je výpoveď svedka G. fantazijne spracovaná. Ním tvrdené skutočnosti sú v rozpore s výpoveďou obvineného Z., ktorý vypovedal v prípravnom konaní a súd túto výpoveď vo svojom rozhodnutí nevyhodnotil. Obvinený Z. spolu s ďalšími svedkami uviedli, že svedok G. je problémovou, drogovu závislou osobou, v neprimeranej miere požívajúcou alkohol a vyznačujúcou sa

agresivitou. Aj na základe tejto skutočnosti je nepravdepodobné, že by si Z. bral takúto osobu na stretnutie a z výpovede D., ako aj z výpovedí ďalších svedkov vyplýva, že Z. na stretnutia vozil D. a pred tým V. F., ktorý bol pred smrťou dňa XX. D. XXXX pravou rukou Z.. Keď sa údajné stretnutia uskutočňovali (. F. ešte žil. Odôvodnenie Špecializovaného trestného súdu na str. 70 tak podľa obžalovaného nezodpovedá skutočnosti. Okrem uvedeného sa javí veľmi nepravdepodobné, že by sa Z., na ktorého bolo v roku XXXX vyhlásené celoštátne pátranie, stretával niekoľkokrát na tom istom mieste. Obvinený Z. dokonca vypovedal, že svedka G. nemal rád, nemal s ním dobrý vzťah a nikdy sa s ním a Z. nestretol. Svedok Z. vyvracia tvrdenia svedka G. ohľadom stretnutia v reštaurácii M., kde malo k objednávke vraždy dôjsť a Špecializovaný trestný súd ich posúdil za presvedčivé. Okrem iného svedok G. nemohol počuť obsah rozhovoru (sedel pri inom stole, šepkali, hrala hudba, fontána s tečúcou vodou, prirodzený hluk). Obžalovaný ešte zdôraznil, že svedok G. je maďarskej národnosti a mal počuť rozhovor šepkajúcich ľudí v slovenskom jazyku na vzdialenosť 1,5 - 2 metre. Špecializovaný trestný súd mal vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré by svedkom G. uvedené skutočnosti potvrdili a to formou rekonštrukcie, alebo previerky na mieste. Obžalovaný namieta, že Špecializovaný trestný súd nepreveril fakty a nedostatočne vyhodnotil danú situáciu s prihliadnutím na § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Konštatovanie Špecializovaného trestného súdu vychádzajúce z iných prejednávaných prípadov, že pri umiestnení jednotlivých osôb z pohľadu hierarchie v skupine je bežné, že pri stretnutiach vedľajšie osoby sedávali pri iných stoloch, nemôže podľa názoru obžalovaného znamenať, že sa to tak stalo a to len pre výpoveď svedka G., na ktorú logicky nenadväzuje žiadna iná výpoveď. V súvislosti s výpoveďou svedka G., z hlavného pojednávania dňa X. M. XXXX, v ktorej opisoval rozmiestnenie stolov v reštaurácii M., obžalovaný poukázal na náčrt, ktorý je založený v súdnom spise. Nemožno sa stotožniť s úvahou Špecializovaného trestného súdu, že paravány sú väčšinou veľmi tenké a nepohlcujú zvuk, čo si následne neoveril a stotožnil sa s výpoveďou svedka G.. Obžalovaný k svojmu odvolaniu priložil fotografie reštaurácie M. a zároveň uviedol, že sa reštaurácia do otvorenia v roku 1998 významne neprerábala, zamestnanci potvrdili zhodnosť interiéru tak ako je zobrazená na fotografiách čo znamená, že svedok G. klame keď tvrdí, že paravány boli X,X O. vysoké, tenké a ponad neho nevidel. Uvedený rozpor nemôže byť spôsobený odstupom času, pretože jeho popis je v rozpore s realitou. Obžalovaný uviedol, že prílohy vyvracajú i úvahy Špecializovaného trestného súdu o paravánoch. V reštaurácii nikdy neboli obyčajné nepriehľadné paravány, ale do dnešného dňa sú tam pevné kóje z hrubého priesvitného skla a teda je zrejme, že výpoveď svedka G. nezodpovedá skutočnosti. Obžalovaný v odvolaní uviedol, že hodnotenie Špecializovaného trestného súdu sa mu na základe uvedených skutočností javí ako neobjektívne a nespravodlivé. Nerozumie, na základe akých skutočností zoberal Špecializovaný trestný súd výpoveď svedka G. za dôveryhodnú, keď jeho úmyslom bolo vylepšiť si postavenie v trestných konaniach, čo potvrdzujú aj výpovede iných svedkov, najmä výpoveď svedka D., ktorý potvrdil, že G. chcel zostať mimo všetkých prípadov a ostatných obviníť. Samotný Špecializovaný trestný súd si v hodnotení výpovede svedka G. protirečí. Svedok G. mení svoje tvrdenia podľa meniacej sa dôkaznej situácie, čo jednoznačne vyjadruje jeho nedôveryhodnosť a spoluprácu s OČTK, všetko ďalšie dokazovanie vykonané na hlavnom pojednávaní sa tak javí byť len formálne, čo Špecializovaný trestný súd neobjektívne a nespravodlivo vyhodnotil. Obžalovaný má za to, že vysvetlenie súdu, že bol jediný kto mohol mať záujem na zavraždení poškodeného G. je imaginárne, nakoľko poškodený G. mal mnohostranné obchodné aktivity na hrane zákona a teda záujem mohol mať ktokoľvek. Vyhodnotenie Špecializovaného trestného súdu, že obhajoba sa nepodarilo preukázať, že by svedok G. dostal za svoje výpovede konkrétne výhody je nesprávne, avšak z výpovede svedka D. jednoznačne vyplýva, že po roku XXXX sa stal svedok G. pre OČTK servilný. Okrem iného je podstatné, aby výpoveď svedka potvrdzovali iné nezávislé a nestranné dôkazy (ktoré nie sú) a nie viera a predstavivosť OČTK a súdu. Hodnotenie dôkazov Špecializovaným trestným súdom je tak podľa obžalovaného nesprávne, nie je odôvodnené žiadnymi logickými argumentami nadväzujúcimi na ostatné dôkazy, na základe čoho došlo k porušeniu ústavných práv na obhajobu, keď OČTK a súd neobstarávali a nehodnotili dôkazy svedčiace v prospech obžalovaného. Tvrdenia vyplývajúce z výpovede svedka G. označil za kompilát udalostí a neprávd prispôbených tak, aby zodpovedali skutočnosti a špecializovaný trestný súd ich ani neoveril. Vzhľadom na životný štýl svedka G. (W.) je otáznosť, do akej miery vie vypovedať o reálne prežitých udalostiach. Obžalovaný nerozumie, ako ho usvedčuje svedok C., keď sa nevedel k prejednáwanej veci vyjadriť. Hodnotenie výpovedí tzv. spolupracujúcich osôb bolo podľa obžalovaného v danom prípade precenené a nadsadené, čo sa odrazilo v rozpornosti dokazovania. Špecializovaný trestný súd nadradil

vlastné presvedčenie a dedukcie nad základné zásady trestného konania, čo nenaplnia spravodlivý proces. Ohľadom výpovede svedka G. obžalovaný uviedol, že vo svojej prvej výpovedi nevedel uviesť nič, následne však zmenil svoju výpoveď, sám potvrdil že sa stretol s OČTK. Jedná sa o svedka splietajúceho rôzne informácie z počutia a tie, ktoré si sám vyfabrikoval. V prvej výpovedi tvrdil že skupinu tzv. „Z.“ pozná len z médií, následne však vypovedal o dobrých vzťahoch v tejto skupine. Je na mieste pýtať sa, prečo svedok G. vypovedal rozdielne. V súčasnosti je už daný svedok stíhaný na slobode. Skutočnosti, ktoré svedok G. uviedol v rámci svojej druhej výpovede neosvedčujú svedkovia S. a B.. Obžalovaný má za to, že svedok G. si vyfabuloval, pre zlepšenie svojho postavenia v trestných konaniach, že sa ho obžalovaný pokúsil zabiť. Nedáva to zmysel najmä z dôvodu, že sám obžalovaný navrhol svedka G. vypočuť. Svedok G. už bol obvinený za krivú výpoveď a jeho útek v roku XXXX, ktorý bol údajne pred obžalovaným, bol útek s milenkou od vlastnej rodiny. Okrem iného svedok G. nemal mať odkiaľ informácie o podnikateľských aktivitách obžalovaného, ktoré súvisia s U. Z. v F.. Špecializovaný trestný súd ani neoveril skutočnosti, ktoré svedok G. uviedol, iba ich spojil s úvahami a domnienkami iných svedkov kajúcnikov a opomenul výpovede svedkov S. a B.. Títo dokonca vyvrátili, že by sa uskutočnil nejaký rozhovor s A. G., ohľadom problémov s lyžiarskym strediskom Z. A. F., resp. s ohľadom toho, čo je obžalovanému kladené za vinu. Výpoveď svedka G. je teda tiež účelová a nepravdivá. Obžalovaný opätovne uviedol, že nemal záujem na zlikvidovaní osoby poškodeného G. a poprel akúkoľvek participáciu na spáchanom skutku. Obžaloba vniesla do konania údajný motív, avšak obžalovanému postavenie smrť poškodeného G. nezlepšila, práve naopak skomplikovala. Správkyňa konkurznej podstaty M.. H. vo svojej výpovedi potvrdila, že smrťou poškodeného G. sa postavenie obžalovaného nezlepšilo, uviedla, že obžalovaný sa nesnažil získať žiadne výhody v konkurznom konaní. Zároveň uviedla, že boli za ňou právní zástupcovia pána R., ktorého sa bála, pretože bol nepríjemný. Konštatovanie Špecializovaného trestného súdu teda nemá oporu vo vykonaných dôkazoch. Smrť poškodeného G. nemala vplyv ani na prebiehajúce súdne konanie. Výpoveď svedka R. potvrdzuje, že zrušenie konkurzu bolo jeho iniciatívou. Skutočnosť, že obžalovaný mal záujem o F. U. stredisko nemôže byť motívom vraždy. Obžalovaný nemal nič spoločné so začiatkom a ani koncom konkurzu. Nezhody medzi poškodeným G. a svedkom R. vznikli postúpením pohľadávky Z. (bývalého spoločníka R. v spoločnosti I. H., Z. ktorej konateľkou bola priateľka poškodeného G. L.O.). Sám svedok R. potvrdil, že sa so Z. nerozišli v dobrom, pretože Z. predal časť pohľadávky poškodenému G. a ten začal konkurz voči spoločnosti Z. A. F., V. Tu vôbec obžalovaný nefiguroval o ničom nevedel. Čo sa týka výpovede svedka U., ktorý bol kamarát poškodeného G., obžalovaný poukázal na to, že hlavný dôvod na odstránenie poškodeného G. mal svedok R.. Uvedené nepriamo potvrdzuje aj svedok U., ktorý uviedol, že poškodený G. sa mu zdôveril ohľadom stretnutia so synom svedka R. v C. U. v N. N., kde sa syn svedka R. s nejakým rusom prezývaným „B.“ mal vyhrážať a poškodený G. plánoval podať trestné oznámenie. Následne sa mu zdôveril, že po týchto skutočnostiach mal vstúpiť do veci ohľadom lyžiarskeho strediska Z. A. F. obžalovaný a tvrdil, že ošetrované to bude cez G. O.. Obžalovaný vo svojom odvolaní tvrdil, že uvedená skutočnosť nepriamo potvrdzuje, že na stretnutia poškodeného G. s obžalovaným chodil aj G. O.. Opätovne tvrdí, že do dohody s poškodeným G. sa dostal potom, čo boli popreté pohľadávky a obžalovaný zistil, že svedok R. mu nechce vrátiť finančné prostriedky. Uvedené skutočnosti by vedel potvrdiť G. O., návrh na jeho výsluch však prvostupňový súd zamietol, čo obžalovaný považuje za nedôvodné v tak vážnej veci. Obžalovaný má za to, že došlo ku kráteniu jeho práv ako obžalovaného, čo je v rozpore so základnými zásadami podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Zároveň uviedol, že vyššie uvedené skutočnosti potvrdzujú, že nevstúpil do žiadneho konkurzu, ani sporov medzi svedkom R. a poškodeným G., pretože v tom čase už konflikt medzi nimi existoval, čo potvrdzuje samotný svedok R.. Svedok M.. N. uviedol, že si myslí, že ak by mal poškodený G. problémy, prípadne strach z obžalovaného, dal by mu to najavo. Prvostupňový súd nepovažoval za preukázanú existenciu dohody ohľadom Z. A. F. V. medzi obžalovaným a poškodeným G., čo však obžalovaný nepokladá za správne, pretože Špecializovaný trestný súd nedôsledne vyhodnotil, v nadväznosti na iné dôkazy, výpoveď svedka O.. Z jeho výpovede je totiž zrejmé, že obžalovaný bol dohodnutý s poškodeným G. na riadení U. Z. A. F.. O uvedenej skutočnosti bol svedok O. informovaný od poškodeného G.. Obžalovaný opakoval, že nemal dôvod mať a ani nemal nepriateľský vzťah s poškodeným G., pravidelne s ním telefonicky komunikoval a rozvíjal obchodné vzťahy. Špecializovaný trestný súd sa s predmetnými dôkazmi nevysporiadal a aj tým je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné. Motív údajného konania podľa obžalovaného neobstoí, pretože nemá logický podklad v realite a ani vo

vykonanom dokazovaní. Jeho obhajoba nebola vyvrátená a dôkazy svedčia o pravdivosti jeho tvrdení. Má za to, že vykonané dôkazy preukázali jeho nevinu a Špecializovaný trestný súd ho dosúdil na základe výpovedí svedkov kajúcnikov, svedkov z počutia a na základe domnienok a nepodložených faktov. V trestnom konaní bolo cítiť silu tlaku spoločenských očakávaní, ktorú zastrešovali média. K údajnému postaveniu obžalovaného ako „šéfa skupiny H.“ obžalovaný uviedol, že uvedené tvrdenie nevyplývalo zo žiadneho právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu a ani z dokazovania v tejto veci. Jedná sa o snahu obžaloby vykresliť obžalovaného ako zločinca. K právnej kvalifikácii obžalovaný uviedol, že osobitný motív pri skúmaní skutkových zistení neexistuje a existovať z faktických dôvodov, vyplývajúcich z právneho postupu existujúceho konkurzu, kde právny stav zabraňoval osobitnému motívu, napr. získaniu peňazí, alebo majetku. Okrem iného obžalovaný zopakoval, že právny stav sa v konkurze odstránením osoby nebohého G. v prospech obžalovaného nezmenil a nebolo ani v konaní preukázané konanie, prípadne úkony smerujúce k objednávke vraždy.

Obžalovaný uviedol, že dôvodmi odvolania napáda aj výrok o povinnosti uhradiť poškodeným S. G., L.O. a Z. G. nemajetkovú ujmu, každej vo výške XX.XXX Eur, pretože škoda nemá príčinnú súvislosť s konaním obžalovaného.

V závere obžalovaný uviedol, že sa odvolaním domáha, aby odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť rozsudku Špecializovaného trestného súdu, následne ho zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku pre neúplnosť skutkových zistení a z dôvodu, že sa Špecializovaný trestný súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, ako aj z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, pretože vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení. Obžalovaný poukázal i na možný postup podľa § 321 ods. 1 písm. f) Trestného poriadku z dôvodu, že považuje rozsudok Špecializovaného trestného súdu za nespravodlivý a domáha sa oslobodenia spod obžaloby, aj náhrady škody, pretože neprichádza do úvahy odôvodnenie rozsudku Špecializovaného trestného súdu.

Zároveň obžalovaný v odvolaní žiadal odvolací súd aby v zmysle § 326 ods. 5 Trestného poriadku doplnil dokazovanie o vykonanie ním navrhovaných dôkazov, ktoré špecializovaný trestný súd nevykonával, resp. zamietol návrh na ich vykonanie, a aby odvolací súd sám vo veci rozhodol tak, že obžalovaného podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodí, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal. Alternatívne obžalovaný navrhol, aby po zrušení rozsudku Špecializovaného trestného súdu odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku vrátil vec Špecializovanému trestnému súdu, s vyslovením právneho názoru, aby obžalovaného v zmysle § 285 písm. c) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil.

Nakoľko obžalovanému podľa jeho názoru nebola v predmetnom trestnom konaní preukázaná vina, poukazuje na základnú zásadu trestného konania v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Poukázal i na už spomenuté procesné nedostatky konania, na základe ktorých došlo ku kráteniu jeho práv na obhajobu a k rozporu so základnými zásadami spravodlivého procesu.

Prílohami k predmetnému odvolaniu obžalovaného z 25. februára 2021 sú:

- čestné prehlásenie z 5. januára 2021, ktorým E. C., narodená X. P. XXXX prehlásila, že pracovala ako servírka v reštaurácii M. na Z. ul. č. X v N. od roku XXXX - X - X . roky a zariadenie uvedenej reštaurácie je na 90% zhodné s pôvodným, sklenené deliace prvky sú na pevnom podstavci, je tam fontána, hrá baladická hudba a nevidela žiadne nepriehľadné, ľahko posuvné paravány,
- čestné prehlásenie z 16. februára 2021, v ktorom L. F. H., ako predseda predstavenstva spoločnosti I., a.s., ktorá penajíma reštaurácii M. na Z. ul. č. X v N. priestory potvrdil, že v interiery reštaurácie nikdy neboli nepriehľadné, ľahko posuvné paravány,
- čestné prehlásenie z 18. februára 2021, v ktorom O. F. W., ktorá zastupovala obchodnú spoločnosť Y. L. spol. s r.o., v nájomnom vzťahu k reštauračnému priestoru na Z. ul. č. X v N. prehlásila, že v interiery reštaurácie nikdy neboli medzi jednotlivými sedeniami nepriehľadné, ľahko posuvné paravány, ale sklenené deliace prvky stojace na drevenom pevnejšom podstavci,
- fotografia interiéru reštaurácie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj len „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) ako súd odvolací preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Riadiac sa svojou obligatórnou prieskumnou povinnosťou (§ 317 ods. 1 veta druhá Trestného poriadku) aj bez návrhu skúmal, či odvolaním napadnutý rozsudok Špecializovaného trestného súdu ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vyhláseniu, netrpí vadami podmieňujúcimi podanie dovolania tak, ako sú tieto uvedené v § 371 a nasl. Trestného poriadku. Po vykonaní uvedeného dospel k negatívnemu záveru.

Po vykonaní prvotnej prieskumnej povinnosti tak, ako je jej rozsah vymedzený v predchádzajúcom odseku najvyšší súd zistil, že odvolanie obžalovaného L. H. G. je potrebné zamietnuť postupom podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné, a to riadiac sa nasledovným:

+ + +

Najvyšší súd na úvod vo všeobecnosti konštatuje, že Špecializovaný trestný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Trestného poriadku, a to najmä zásady zákonného procesu (§ 2 ods. 7 Trestného poriadku), práva na obhajobu (§ 2 ods. 9 Trestného poriadku), náležitého zistenia skutkového stavu veci (§ 2 ods. 10 Trestného poriadku), voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Trestného poriadku), ako aj zásady rovnosti strán (kontradiktórnosti) tak, ako je táto obsiahnutá v § 2 ods. 14 Trestného poriadku.

V dôsledku vyššie vyjadreného nezostáva odvolaciemu súdu z procesného hľadiska nič iné len skonštatovať, že Špecializovaný trestný súd dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe, v súlade so všetkými relevantnými procesnými ustanoveniami upravujúcimi tento proces.

Najvyšší súd sa následne zaoberal odvolaním obžalovaného, pričom v prvom rade v rámci jeho formálnej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že podané odvolanie bolo podané včas a na príslušný súd (§ 309 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), oprávnenou osobou [§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku] a obžalovaný (v prípade odvolania podaného prostredníctvom zvoleného obhajcu) zastúpený obhajcom ním podané odvolanie aj riadne odôvodnil tak, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu napáda podaným odvolaním rozsudok Špecializovaného trestného súdu (§ 311 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku).

+ + +

Pokiaľ ide o skutkové zistenia Špecializovaného trestného súdu, najvyšší súd nemá po preskúmaní predloženého spisu a rozsudku Špecializovaného trestného súdu žiadne pochybnosti o tom, že stíhaný skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný. Špecializovaný trestný súd dostatočne presvedčivo, v odôvodnení napadnutého rozsudku, vysvetlil na základe akých dôkazov a zistení z nich vyplývajúcich dospel k záveru o vine obžalovaného. Na takomto základe potom Špecializovaný trestný súd vyvodil z dôkazov o podstate stíhaného trestného činu zistenia, ktoré sú správne a vecne zodpovedajúce obsahu predloženého spisu. V tejto súvislosti je zvlášť podstatné skonštatovať, že hodnotenie dôkazov zo strany Špecializovaného trestného súdu neodporuje základným princípom logického myslenia.

Čo sa týka odvolacej argumentácie obžalovaného a v nej obsiahnutých odvolacích námietkach možno stručne zovšeobecniť, že leitmotívom jeho odvolacej argumentácie je apriórny nesúhlas so všetkými rozhodnými skutkovými a právnymi závermi Špecializovaného trestného súdu. Možno konštatovať, že podané odvolanie, z jeho materiálneho obsahu, je do značnej miery „brojením“ voči hodnoteniu dôkazov Špecializovaným trestným súdom, ktorý mal, podľa mienky obžalovaného pri hodnotení dôkaznej situácie postupovať tendenčne a účelovo v jeho neprospech.

Najvyšší súd v nadväznosti na uvedené považuje za potrebné podčiarknuť, že takáto argumentácia sama

o sebe nemôže viesť najvyšší súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti, alebo arbitrárnosti záverov vyslovených Špecializovaným trestným súdom. Do práva na spravodlivý proces totiž nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces v sebe neponíma ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne právo strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov, a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov (III. ÚS 339/2008, II. ÚS 197/2007, II. ÚS 78/2005, V. ÚS 252/2004).

Najvyšší súd zdôrazňuje skutočnosť, že v prípade ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, tzn. že ich hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a urobil logicky odôvodnené úplné skutkové zistenia, nemôže odvolací súd bez ďalšieho podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným v úvahu prichádzajúcim výsledkom.

Podobne ani odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku, alebo argument v opravnom prostriedku, ale má odpovedať iba na tie otázky, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, ktoré ostali sporné, alebo ktoré sú nevyhnuté na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, preskúmaného v odvolacom konaní. V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na to, že v dvojnásťročnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby najvyšší súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

Ak najvyšší súd pristúpi nad rámec vyššie vyjadreného v ďalšom kroku ku konkretizácii odvolacích námietok obžalovaného, tieto možno v zásade charakterizovať do nasledovných obsahovo sa odlišujúcich okruhov:

i) podrobné zdôrazňovanie absencie motívu objednať si zavraždenie poškodeného G., s poukazom na údajné „hrubé nepochopenie celej situácie“ okolo Z. A. F., k čomu obžalovaný (pozn.: v podstate opakujúc svoju argumentáciu v tej forme, ako bola prezentovaná už v priebehu konania pred špecializovaným trestným súdom) pripája rozsiahly sled jednotlivých právnych úkonov súvisiacich s majetkovými právami ohľadom U. v F., ktoré interpretuje tak, že vražda poškodeného mu vôbec „neulahčila“ jeho situáciu,

ii) koncentrovanie sa - a to v pomerne značnej miere - na skutočnosti zistené výpoveďou svedka G. G., ktoré boli podľa názoru obžalovaného vyhodnotené Špecializovaným trestným súdom v podstate spôsobom, „ako sa mu hodia“. Inými slovami povedané, rozpory vo výpovedi svedka G., ktorý obžalovaného ako jediný priamo usvedčuje zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, vyhodnotil a v podstate „zhodil“ Špecializovaný trestný súd tak, že v časti zadania „objednávky“ na zavraždenie poškodeného G. výpovedi menovaného uveril, avšak po jej porovnaní s obsahom výpovede svedka D. (okolnosti súvisiace s prípravou vykonania vraždy poškodeného, jej vykonanie a s tým súvisiace udalosti) ju označil za nepresvedčivú a rozporuplnú,

iii) spochybňovanie výpovedí svedkov „kajúcnikov“ vo všeobecnosti s osobitným poukazom na obsah výpovedí svedkov G., G. a G.; v súvislosti s uvedeným, obdobne poukazuje na nesprávnosť záverov Špecializovaného trestného súdu ohľadom osoby t. č. už nebohého L. Z. (pozn.: prezývaného aj „N.“), no a napokon

iv) námietky spočívajúce v údajných vadách v procese vykonania, resp. nevykonania jednotlivých dôkazov počas konania pred Špecializovaným trestným súdom, ktoré majú za následok údajnú celkovú „neucelenosť“ a nelogickosť záveru špecializovaného trestného súdu o vine obžalovaného zo spáchania skutku, ktorý je predmetom tejto trestnej veci.

Čo sa týka prvého okruhu obhajobnej argumentácie obžalovaného súvisiacej s „pozadím“ sporu o Z. A. F. (odvolací súd bude ďalej pre prehľadnosť používať pre dotknuté lyžiarske stredisko všeobecné označenie Z. A.), s touto otázkou sa výstižným a logicky odôvodneným spôsobom vysporiadal už Špecializovaný trestný súd.

Odvolací súd sa (nielen) preto najskôr „zdráhal“ opakovať tam podrobne vyjadrené skutkové zistenia, v ich vzájomnej súvislosti spolu s nadväzujúcim právnym vyhodnotením celkového kontextu sporu o Z. A. O to viac, ak obžalovaný podstatnú časť svojich odvolacích námietok založil na naozaj podrobnej a graficky znázornenej rekapitulácii jednotlivých udalostí a procesných úkonov relevantných pre pochopenie samotnej podstaty vzniku „problému“ medzi obžalovaným a poškodeným - s tou výnimkou, že obžalovaný spor o U. vykresľuje tak, že medzi ním a poškodeným žiaden spor nebol.

Tvrdil, že medzi ním a poškodeným mali existovať aspoň hrubé kontúry akejsi „dohody“ o tom, ako so Z. A. a majetkovými právami k nemu naložia (obžalovaný si ponechá vecnú podstatu I.K., ktoré nadobudne do vlastníctva a poškodený G. získa finančné prostriedky, ktoré si uplatňoval v konkurze vyhlásenom na U.).

Najvyššiemu súdu sa ale javí potrebným do určitej miery jednak zrekapitulovať, ako aj dodatočne interpretovať vecne súvisiaci kontext skutku, ktorého spáchanie sa obžalovanému kladie za vinu. Špecializovaný trestný súd veľmi správne zdôraznil v úvode argumentačnej časti odvolaním napadnutého rozsudku, že bez prioritného vyriešenia otázky, komu a v akom smere by „prospela“ vražda poškodeného G., s uvedením tam podrobne vyjadrených súvislostí, by sa v konečnom dôsledku akýkoľvek hodnotiaci súd o podozrení, resp. vine konkrétnej osoby, na podklade „záujmu“ na vražde poškodeného, preukazoval ak vôbec, tak len so značnými ťažkosťami.

K tomu treba v prvom rade poukázať na značne abstraktný pojem „dohoda“, na ktorej uzatvorenie opakovane poukazuje v rámci svojej obhajobnej argumentácie (plynulo pokračujúc v podanom odvolaní) obžalovaný L. G.. Ako bolo už uvedené vyššie, podstatou predmetnej dohody malo byť to, že obžalovaný si ponechá Z. A. a poškodený G. „peniaze“ (rozumejúc pod tým peňažnú pohľadávku uplatňovanú spoločnosťou I. H., Z.). Odvolací súd v zhode so Špecializovaným trestným súdom považuje za potrebné bezprostredne dodať, že uzatvorenie akejkoľvek dohody medzi subjektmi súkromnoprávných vzťahov obdobnej povahy nie je ničím výnimočným a preto by v prípade jej skutočného, no najmä preukázateľného, resp. inak dôkazne podloženého uzatvorenia bolo možné ďalej polemizovať o tom, kto a z akého motívu mohol mať záujem na smrti poškodeného G., resp. komu by poškodený mohol do tak závažnej miery „prekážať“.

Pre vierohodnosť s tým súvisiacej argumentácie obžalovaného je úplne negujúcim faktorom v prvom rade skutočnosť, ktorú uviedol sám obžalovaný v rámci svojej záverečnej reči na hlavnom pojednávaní 6. novembra 2020 pred Špecializovaným trestným súdom, že prokurátor ignoruje, že o dohode vedeli nasledujúce osoby: obžalovaný L. G., poškodený F. G. a osoby G. O. a M.. O. N., „teda ľudia, ktorých sa daná vec týkala“.

Najvyšší súd v tejto súvislosti len stručne poznamenáva, že okrem obžalovaného pozostáva okruh subjektov, ktoré údajne mali mať vedomosť o takejto „dohode“ svedčiacej v jeho prospech nasledovné osoby:

i) G. O., ktorý sa zdržiava od roku XXXX (k jeho prvému úteku z územia Slovenskej republiky došlo už v roku XXXX) na doposiaľ presne nezistenom mieste (zrejme v S. N.), pričom tak odvolaciemu súdu, ako aj Špecializovanému trestnému súdu je známe, že existuje dôvodné podozrenie, že tento predstavuje kriminálne závadovú osobu, ktorá sa na dotknutom presnejšie nezistenom mieste zdržiava podľa všetkého so snahou vyhnúť sa úkonom trestného konania voči jeho osobe;

ii) M.. O. N. tzv. „W.“ obžalovaného L. G., ktorý tak, ako správne ustálil už špecializovaný trestný súd na podklade konkrétnych svedeckých výpovedí reálne existujúcich osôb, nikdy nekonal sám, resp. „na

vlastnú päť", ale v rovine istoty, vždy v súlade s pokynmi, resp. inak vyjadrenými záujmami obžalovaného, zomrel zrejme v spánku po požití vyššieho množstva návykových látok alebo liekov v roku XXXX;

iii) Poškodený F. G., ktorý bol násilne usmrtený a jeho smrť je predmetom trestnej veci obžalovaného L.. G..

Aj pri úplne izolovanom posudzovaní takto formulovanej odvolacej argumentácie obžalovaného sa najvyššiemu súdu javí, z hľadiska praktickej nepreverteľnosti, obhajobná argumentácia L.. G. založená na údajne uzatvorenej „dohode“, pomerne logická a nie príliš prekvapivá. Je tomu tak z dôvodu, že jej existenciu nemôže okrem obžalovaného potvrdiť už žiadna z vyššie uvedených osôb, ktoré podľa obžalovaného mali mať o nej skutočné vedomosti.

V prípade, že obžalovaný svoju obhajobu nemôže oprieť o argumenty, ktoré možno podložiť, resp. inak dokumentovať aj procesne použiteľným spôsobom prostredníctvom určitého dôkazu, vždy odkazuje na existujúcu „dohodu“ medzi ním a poškodeným, čo má preukazovať, že neboli v konkurenčnom vzťahu a teda nemal motív ho dať zavraždiť. Z hľadiska obhajobnej stratégie je takýto postup obžalovaného zrozumiteľný, avšak nevierohodný, pretože o „dohode“ neexistuje ani pozitívny, no ani negatívny dôkaz, ktorý by vyvrátil konštatovania obžalovaného.

Svedok L.. S. O., ako jediný na hlavnom pojednávaní, uvádzal aspoň „obrysy“ určitej dohody medzi obžalovaným a poškodeným.

V celkovom kontexte prejednávanej veci a v nej vykonaných dôkazov sa ale postupne rozplývajú aj takto načrtnuté abstraktné obrysy toho, ako predmetná „dohoda“ mala vyzeráť.

K vierohodnosti výpovede menovaného svedka totiž objektívne neprispieva niekoľko nasledovných faktov. Svedok okrem iného uviedol, že poškodený sa pred smrťou nevedel spojiť s obžalovaným (č. l. 3391 a nasl., zv. č. XIV. spisu). Takéto tvrdenie je v priamom rozpore s konštatovaním obžalovaného L.. G., ktorý uviedol, že poškodený mu buď v deň spáchania skutku, resp. v predchádzajúci deň telefonoval ohľadom toho, že by chcel 20 lyžiarskych lístkov do strediska (k pochybnostiam o takto opísanom obsahu tejto telefonickej komunikácie sa odvolací súd vyjadrí neskôr). Podstatnejšie však pri posudzovaní vierohodnosti výpovede tohto svedka je, že pri porovnaní obsahu výpovede menovaného svedka z X. T. XXXX (!), č. l. 121 a nasl. spisu, žiadnu údajnú „dohodu“ nespomínal. Pri odstraňovaní rozporov na hlavnom pojednávaní konanom XX. M. XXXX postupom podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku svedok uviedol: „určite som si v roku XXXX pamätal viac podrobností, ako je tomu dnes“ (č. l. 3392, zv. č. XIV. spisu). Svedok rozpor vysvetlil tak, že „to treba brať v tom duchu, že malo dôjsť k ním už dnes spomenutému stretnutiu, kde sa malo všetko kompletne dohodnúť“. Ďalej uviedol, že stretnutie sa napokon neuskutočnilo, lebo pán G. G. nedvíhal telefón (č. l. 3393 a nasl., detto). Vyššie vyjadrená pochybnosť o vierohodnosti výpovede L.. O. (náhle vypovedajúcim - po trinástich rokoch od pôvodnej výpovede, v ktorej žiadnu „dohodu“ nespomínal - o akejsi dohode, ktorú následne „vysvetlil“ ako dezinterpretáciu jeho konštatovania o dohode, ku ktorej „malo dôjsť“ na stretnutí, ktoré sa vôbec neuskutočnilo) je znížená tomu úmerným spôsobom. Treba dodať, že k stretnutiu, ktoré sa podľa obžalovaného L.. G. malo uskutočniť „po Novom roku“, na otázku člena senátu menovaný svedok uviedol, že F. G. mu o takom stretnutí nič nehovoril (č. l. 3395, zv. č. XIV. spisu).

V súvislosti so svedkom O. odvolací súd k vyjadreniu poškodenej S., ktoré zaslala k odvolaniu obžalovaného spolu s SMS komunikáciou uvádza, že tieto listiny nepovažoval za procesne relevantný dôkaz (vyjadrenie len oboznámil na verejnom zasadnutí, tak ako oboznámil aj iné vyjadrenia a stanoviská zaslané súdu k odvolaniu obžalovaného), lebo jednak súhlasí so stanoviskom obžalovaného, ktoré konštatoval odvolací súd vyššie a jednak k posúdeniu vierohodnosti výpovede tohto svedka nebolo potrebné doplniť dokazovanie aj v tomto smere.

V tejto súvislosti je ešte zvlášť významné poukázať na vyjadrenie menovaného svedka v rámci jeho

svedeckej výpovede z X. V. XXXX (.č. l. 121 a nasl. spisu), keď v podstate uviedol to, že F. G. ho začiatkom decembra roku XXXX oslovil s tým, či by nešiel do Z. A. pracovať ako generálny riaditeľ spolu s tam podrobne uvedeným tabuľkovým platom. Asi dva týždne pred tým, než bol F. G. usmrtený bol svedok O. G. kontaktovaný, že pôjdu do F. za účelom uvedenia menovaného svedka do funkcie - v pondelok ráno mu však poškodený telefonoval, že „sú tam nejaké problémy, že sa to odkladá“. Navyše, na hlavnom pojednávaní svedok O. konštatoval, že nevedel vôbec nič o tom, že je vo vzťahu ku Z. A. vyhlásený konkurz a to napriek tomu, že v rámci už skôr citovanej svedeckej výpovede z prípravného konania uviedol: „Viem, že spoločnosť Z. A. je momentálne v konkurze, je tam správkyňa konkurznej podstaty, pričom ja som tam mal ísť z dôvodu, aby bol poriadok vo finančných tokoch ...“.

Odvolaciemu súdu preto nie je zrejmé, ako mohol svedok O. dospieť k tak mimoriadnemu „znovunadobudnutiu“ pamäťových stôp a to v takej obsahovej kvalite, ktorá by preukazovala (aspoň nepriamo) vyššie citovanú vedomosť o „dohode“ medzi obžalovaným a poškodeným. Pri všetkej miere opatrnosti si odvolací súd preto neodpustí poznámku, že má pochybnosti o tom, či si svedok Ing. O. uvedomil napriek zákonnému poučeniu na hlavnom pojednávaní význam svedeckej výpovede a právne následky spojené s porušením povinnosti vypovedať pravdu a vedome nič nezamlčať.

V nasledujúcej časti rozhodnutia odvolací súd poukáže na skutočnosti zistené výpoveďou svedka V. R., ktorého obžalovaný označuje ako osobu, ktorá mohla mať záujem na „odstránení“ poškodeného G. a proti ktorému sa s poškodeným G. mal spojiť v zmysle dosiahnutia ich vyššie naznačenej údajnej „dohody“.

V prvom rade niet sporu o tom, že svedok R. skutočne vnímal osobu poškodeného G. ako akéhosi „protivníka“ v spore o Z. A.. Obdobne tak niet pochybností o tom, že postavenie poškodeného G., ako jedného z konkurzných veriteľov bolo založené na jeho procesnom statuse postupníka peňažnej pohľadávky, ktorú nadobudol postúpením pohľadávky postupcu spoločnosti patriacej osobe Z., ktorý bol pôvodným obchodným partnerom svedka R.. Zmluva o postúpení pohľadávky bola uzatvorená X. M. XXXX medzi spoločnosťami B. Y., T. Z. B. zastúpené S. Z. (Z.) ako postupcom a spoločnosťou I. H., Z. ako postupníkom, zastúpenou družkou poškodeného, L.O.. Jej podstatou je postúpenie pohľadávky, ktorá čo do predmetu spočíva v sume 580.000,00 Euro vzniknutej na základe zmluvy o pôžičke z XX. O. XXXX medzi postupcom a dlžníkom Z. A. F., V. V podstate tieto zmluvné vzťahy spolu s právnymi skutočnosťami podrobne rozvedenými v odôvodnení rozsudku Špecializovaného trestného súdu napadnutého odvolaním, predstavujú kľúčové skutkové tvrdenia pre podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu z 11. júla 2005 spoločnosťou I. H., Z. (ďalej len „I. H.“) voči dlžníkovi Z. A. F., V. Spor o Z. A. F. predchádzal starší spor medzi dvoma pôvodnými obchodnými partnermi, ktorí boli štátnymi príslušníkmi iného štátu než Slovenská republika, pričom jeden z nich sa následne spojil s poškodeným G. a jemu postúpil vyššie označenú peňažnú pohľadávku. Tak vzniklo „obsadenie ihriska“ zápasu o Z. A. F., kde na jednej strane stál svedok R. podporovaný obžalovaným Ing. G. a na druhej strane poškodený G., ktorý bol toho času „súperom“ svedka R.. Svedok R. argumentoval v podstate tak, že poškodený získal vyššie opísaným spôsobom od jeho bývalého obchodného partnera falošnú pohľadávku. Na hlavnom pojednávaní pred Špecializovaným trestným súdom konanom X. M. XXXX (.č. l. 3379 a nasl., zv. č. XIV. spisu) svedok R. uviedol, že chcel podniknúť aktívne kroky proti vyhláseniu konkurzu, ktorý navrhol poškodený G. a ktorý aj v konečnom dôsledku vyhlásený bol. Za týmto účelom sa skontaktoval s osobou s priezviskom Z., ktorý mu sprostredkoval kontakt na M. N. a „dobrého človeka (pozn.: cit.) pána G.“. Na základe dohody s obžalovaným Ing. G. následne svedok R. previedol pohľadávky spoločnosti Z. A. F., V. na novovzniknutú spoločnosť Z. A. F., Z. Z výpovede svedka bolo takisto potvrdené, že si niekedy v roku XXXX požičal od obžalovaného sumu „3 až 5 miliónov Sk“ a to na jeden mesiac, ktoré vrátil a to z dôvodu, že súrne potreboval peniaze na Z. A.. Svedok pritom opakovane zdôraznil, že „bol v tom“, že s obžalovaným založia novú obchodnú spoločnosť, zatiaľ čo pri jeho možnostiach a pri možnostiach obžalovaného si bol na „sto percent“ istý, že urobia zo Z. A. prosperujúcu spoločnosť.

Treba poukázať na to, že X. októbra XXXX, po necelom týždni od dátumu, odkedy bola obchodná spoločnosť Z. F., Z. zapísaná do obchodného registra, došlo k podpísaniu uznania fiktívneho dlhu vo

výške XX O. korún., a to formou notárskej zápisnice. Na podklade uvedeného bol následne podaný návrh na vykonanie exekúcie voči dlžníkovi Z. A. F., V. (nakoľko predmetná notárska zápisnica je spôsobilým exekučným titulom) a síce XX. D. XXXX. Ide pritom o ten istý dátum, kedy príslušný krajský súd rozhodol o vyhlásení konkurzu na Z. A.

Preto nie je odvolaciemu súdu úplne jasné a skôr sa vymyká zásadám elementárneho logického uvažovania, do akej miery mal teda obžalovaný záujem spolupracovať s poškodeným G., ak predtým aktívne vyvíjal kroky smerujúce k ovládnutiu Z. A. v koordinácii so svedkom R. (ktorého obžalovaný označuje za možného páchatel'a žalovaného skutku).

Tento koordinovaný vzťah trval nanajvýš do mesiaca február 2006, presnejšie povedané do odvolania plnej moci udelenej ešte XX. P. XXXX, t. č. už nebohému M. N., za účelom zastupovania Z. A. F., a.s. (spoločnosťou disponujúcou XX% nominálnej hodnoty akcií dotknutej obchodnej spoločnosti) pred Centrálnym depozitárom cenných papierov. K odvolaniu predmetnej plnej moci došlo XX. M. XXXX, avšak ani to nebránilo tomu, aby bola (už viac než rok vypovedaná) plná moc využitá pred Centrálnym depozitárom cenných papierov za účelom prevedenia všetkých akcií spoločnosti Z. A. F., V. na spoločnosť G., spol. Z. (doposiaľ patriacej obžalovanému), ku ktorému došlo X. M. XXXX bez akéhokoľvek vedomia svedka R., avšak na podklade právneho úkonu opatreného jeho sfaľovaným podpisom, dôvodiac výkonom údajného záložného práva k akciám spoločnosti Z. A. F. V. ktoré údajne zabezpečovalo fiktívnu pohľadávku spoločnosti G., Z.. vo výške XX O. korún.

Uvedené podvodné konanie preukazujú listiny nachádzajúce sa na č. l. 3587 a nasl., zv. č. XV. spisu [uznesenie podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku pre skutok právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona a to na skutkovom základe opísanom vyššie, stanovisko žalovaného G. spol. s r. o. k žalobe o určenie vlastníctva k prevedeným listinným akciám, doručené na Okresný súd Bratislava V dňa XX. T. XXXX, zmluva o prevode cenných papierov medzi spoločnosťami T. L., V. - zastúpená svedkom R. ako prevádzajúcim a G., Z. zastúpená obžalovaným ako konateľom a nadobúdateľom].

Napokon v uznesení o zastavení trestného stíhania z XX. W. XXXX (č. l. 3597, detto) z dôvodu neprípustnosti trestného stíhania podľa § 9 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku (osoba, proti ktorej sa trestné stíhanie viedlo - M. N. - zomrela) je vyššie charakterizované podvodné konanie M. N. opísané podrobne a najmä v obsahovej zhode s tým, čo uviedol svedok R. v rámci jeho výpovede pred Špecializovaným trestným súdom.

Svedčí o tom aj uznesenie o začatí trestného stíhania podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku pre skutok právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b), ods. 5 písm. a) Trestného zákona v súbehu s obzvlášť závažným zločinom podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Trestného zákona, oba s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona, v spojení s uznesením o prerušení trestného stíhania zo 17. februára 2011 (č. l. 3597 a nasl., resp. 3603 a nasl., zv. č. XV. spisu).

Všetky uvedené listinné dôkazy, podľa názoru odvolacieho súdu, preukazujú pravdivosť tvrdení svedka R..

Tiež ale, dokonalým spôsobom ilustrujú spôsob, akým sa L.. G. v konečnom dôsledku dostal k celej majetkovej podstate Z. A. a tento, používajúc štylistiku Špecializovaného trestného súdu, napokon „ovládol“. Na tom nič nemení ani vysvetlenie obžalovaného, že M. N. chcel takýmto postupom všetky pôžičky „zjednotiť“, čo napokon nie je preukázané ničím, než výpoveďou obžalovaného, pričom takýto spôsob „zjednotenia“ možno eufemisticky, s odkazom na skôr vyjadrené skutočnosti, označiť s istou dávkou irónie za pomerne kreatívny (č. l. 3420 a nasl., zv. č. XIV. spisu). Vôbec už neobstojí konštatovanie obžalovaného, že s poukazom na takúto formu riešenia sporov (v podstate podvodným konaním prostredníctvom osôb konajúcich jednoznačne na jeho pokyn tak, ako konal M. N., resp. O.. C. vo veciach súvisiacich so Z. A.) je zrejme, že nemá v povahe „riešiť veci“ fyzickou likvidáciou osoby, s ktorou má určitý spor (č. l. 3389 spisu, detto), ako ani skutočnosť, že prevod akcií na

spoločnosť patriacu obžalovanému bol výlučne reakciou, resp. dôsledkom akejsi „poslednej kvapky“ po nevrátení peňazí svedkom R. obžalovanému. Niet dôvodu neveriť hodnotiacemu úsudku Špecializovaného trestného súdu, podľa ktorého, hlavne s poukazom na zásadu bezprostrednosti, bolo možné pozorovaním menovaného svedka „na vlastné oči“ zistiť, že pôsobil ako človek, ktorý bol podvedený konaním obžalovaného a v skutočnosti aj naozaj prišiel o peniaze, ktoré vložil do Z. A. v dôsledku vyššie uvedenej postupnosti jednotlivých úkonov obžalovaného a M. N.. O to viac, ak svedok R. primne potvrdil požičanie peňazí obžalovaným a tomuto dokonca poďakoval za to, že mu peniaze požičal a tieto mu vrátil, čo bolo písomne potvrdené. Platí pritom, že celý obsah výpovede svedka R. sa odvolaciemu súdu javí čo do prejavu taký, že na to, ako prišiel o celý majetok, sa mu spomína značne nepríjemne a skôr tak, že už s celým sporom o Z. A. nechce z dôvodu jeho znechutenia vôbec mať ďalej dočinenia (č.l. 3388 a nasl., tamtiež).

K tomu zostáva poukázať na konštatovanie svedka L. O., ktorý ako dlhoročný zamestnanec svedka R. uviedol, že tento si žiadne peniaze od obžalovaného nepožičiaval v období, keď sa Z. A. kupoval alebo rekonštruoval (č. l. 3393, zv. č. XIV. spisu). Uvedené preukázateľne popiera obranu obžalovaného spočívajúcu v tom, že svedok R. neuvádza pravdu, nakoľko si od obžalovaného požičal peniaze, pričom sa malo jednať o „viac pôžičiek“ (č. l. 3389 a nasl., detto).

Odvolací súd zdôrazňuje, že čo sa týka správnej techniky vykonávania dôkazu a prístupu k takémuto vykonávaniu dôkazu, je práve dôkaz získaný výsluchom svedka spravidla nielen najnáročnejším (v porovnaní s listinným dôkazom), ale takisto aj najviac autentickým dôkazným prostriedkom. Je tomu tak z dôvodu, že pri ňom hrá značnú rolu „ľudský faktor“, ktorý má vo vzťahu k zásade voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku mimoriadne podstatný význam. Výlučne sudca, ako osoba disponujúca mocou rozhodovať o vine a nevine obžalovaného, má plnohodnotnú možnosť zmyslami vnímať a pozorovať ako sa svedok pri výpovedi tvári, či sa červená, zakoktáva, resp. jednoducho a priamo klame. Takisto len sudca, „viazaný“ zásadou voľného hodnotenia dôkazov (úvodzovky použité najvyšším súdom nie sú samoúčelné, nakoľko dotknutá zásada vyjadruje paradoxne nie oklieštenie rozhodovacej právomoci súdu, ale slobodu a nezávislosť sudcovského rozhodovania rámcovo obmedzenú „len“ ústavou, ústavnými zákonmi, medzinárodnými zmluvami a zákonmi, na ktorých podklade a v ich rámci a súlade s nimi je tá - ktorá skutočnosť v konaní pred súdom preukazovaná) si môže všimnúť spontánnosť, voľnosť a úprimnosť svedeckej výpovede. Okrem iného, vypovedať pred súdom ako svedok možno podľa najvyššieho súdu v dominantnom množstve prípadov považovať za životnú skúsenosť, ktorá je pre vypovedajúceho nie práve pozitívnym zážitkom. Výnimkou v tomto prípade nebola ani výpoveď svedka R., ktorej obsah nie je mimochodom spochybňovaný až na malé súčasti práve obžalovaným, avšak bez akejkoľvek logickej súvislosti s ním uvádzaným „nevrátením peňazí“.

Odvolaciemu súdu sa takáto argumentácia javí uveriteľná už iba z toho dôvodu, že svedok R. obžalovanému skutočne peniaze nevrátil, nakoľko z povahy veci neexistoval platný právny titul na realizáciu akéhokoľvek plnenia. Objektívne totiž nemožno mať vedomosť o fiktívnom dlhu na podklade podľa všetkého vymyslenej pôžičky autorizovanej advokátom obžalovaného s následkom podvodného predaja akcií s poukazom na výkon rovnako fiktívneho záložného práva (o pravdivosti tohto záveru svedčí vyššie citovaný obsah predloženého spisu v tam relevantnej časti).

Napokon žiadnym logickým rozporom netrpí ani záver Špecializovaného trestného súdu o tom, že na svedkovi R. bolo badať náznak obáv o tom, s kým má na hlavnom pojednávaní vlastne „do činenia“ - sám svedok totiž do zápisnice o hlavnom pojednávaní uviedol, že po pár mesiacoch rokovania s obžalovaným mu bolo oznámené, že ide o osobu spájanú s podsvetím a s prepojeniami na bezpečnostné zložky štátu (SIS, Ministerstvo vnútra SR a i.).

Ak obžalovaný v podanom odvolaní namieta, že v očiach súdu mu priťažuje okolnosť, že v konečnom dôsledku ovládol Z. A. a malo sa tak stať v rozpore so záverom Špecializovaného trestného súdu a to z dôvodu nesplatených pôžičiek svedka R., pre posúdenie presvedčivosti tejto argumentácie odvolací súd odkazuje na obsah predchádzajúcich odsekov. Úplne protichodným sa javí konštatovanie obžalovaného v

podanom odvolaní, ktorým poukazuje na to, že sa do jednotlivých rokovaní s G. dostal potom, ako mu boli popreté pohľadávky a zároveň zistil, že R. mu nechce vrátiť peňažné prostriedky, avšak na totožnej strane podaného odvolania uvádza, že nevstúpil do žiadneho konkurzu ani sporov medzi R. a G., pretože od úvodu mu išlo len o to, aby sa mu vrátili finančné prostriedky.

No a napokon základom logického uvažovania sa vymyká obhajobné tvrdenie obžalovaného, že na skutočnosti ohľadom pravosti pohľadávok sa mal pýtať R., ktorému nemal dôvod neveriť (ak by nechcel do konkurzu vstúpiť, odvolací súd nerozumie tomu, prečo by sa mal na takéto záležitosti vôbec pýtať, nakoľko je vskutku náročné predstaviť si, že by tomu bolo z dôvodu rýdzo ľudskej zvedavosti alebo záujmu o konkurzné právo) a preto následne založili spoločnosť Z. F. Z. K tomu zostáva poukázať na stanovisko svedkyne M. H., správkyne konkurznej podstaty úpadcu Z. A., ktorá poprela všetky pohľadávky nie z dôvodu, že by ich považovala za sporné alebo vymyslené, ale stručne vzaté tak konala z opatrnosti (č. l. 3395 a nasl., zv. č. XIV. spisu). Možno uzavrieť, že týmto postupom si takpovediac „umyla ruky“ s tým, že rozhodnutie o pravosti pohľadávok ponechala na rozhodnutie súdu.

Zostáva konštatovať, že vyššie opísané konanie obžalovaného predstavovalo finálnu fázu pre ním vopred premyslenú a sofistickovanú schému postupného ovládnutia Z. A. a akýsi posledný kúsok skladačky do mozaiky ním takticky plánovanej stratégie. Čo sa týka motívu svedka R., alebo jeho záujmu na zavraždení poškodeného G., odvolací súd poukazuje na vyčerpávajúce a jasné odôvodnenie rozhodnutia Špecializovaného trestného súdu a jeho záver o logickej neprípustnosti motívu svedka R. na vraždu poškodeného. Sám svedok R. potvrdil, ako je uvedené vyššie, že sprvoti nemal vedomosť o tom, že obžalovaný by mal byť príslušníkom podsvetia. S istou dávkou nadnesenosti sa žiada poznamenať, že táto nevedomosť svedka sa u neho v konečnom dôsledku prejavila na škodu v tom smere, že utrpel značnú majetkovú stratu spočívajúcu vo fakticky totálnom zániku akejkolvek dispozície, resp. nárokovateľnosti majetkových práv vo vzťahu ku Z. A.. Ak sa na vzniknutú situáciu pozrie odvolací súd aj z časového hľadiska, vo februári roku 2006 svedok R. končí akúkoľvek spoluprácu s L. G. v dôsledku nezhôd, poškodený G. je zavraždený XX. W. XXXX., tak je veľmi obtiažne predstaviť si vznik motívu pre vraždu poškodeného svedkom R..

V spojení s tým, že svedok R. vôbec nevedel, kto sú zločinecká skupina „Z.“ a skutočnosťami, ktoré budú predmetom odvolacieho prieskumu najvyššieho súdu nižšie, je taký záver kategoricky vylúčený, a s tým súvisiaca obhajobná argumentácia obžalovaného nedôvodná.

Súhrne vzaté, ak obžalovanému konkurz vlastne vyhovoval, je toto konštatovanie v príkrom rozpore s jeho pôvodným „spolčením sa“ so svedkom R., ktorý proti konkurzu aktívne vystupoval a následne ho podvodným spôsobom obral o jeho majetkové práva k Z. A., pričom následne voči spoločnosti Z. A. F., V. inicioval exekučné konanie. Napokon, svedok Z. ako jeden z veriteľov uplatňujúcich pohľadávku v konkurze vyhlásenom na Z. A. uviedol, že zo strany obžalovaného mu bolo „dôrazne naznačené“, aby sa „neplietol“ do predmetnej veci (č. l. 2209 a nasl., zv. č. IX. spisu). Preukázateľne bolo v konaní pred Špecializovaným trestným súdom napokon potvrdené (viď výpoveď svedka M.), že došlo aj k fyzickému konfliktu v samotnom Z. A., a síce medzi osobami obžalovaného L. G. a bezpečnostnou službou, ktorú „nominovala“ správkyňa konkurznej podstaty, k čomu sa odvolací súd vyjadrí ďalej.

Z výpovede utajeného svedka z 30. októbra 2019, resp. 26. februára 2020 (č. l. 2060 a nasl., zv. č. VIII. spisu) vyplýva, že poškodený G. sa smial a hovoril že mu je jedno, koho má za sebou R., nakoľko právny spor skončí jednoznačne v jeho prospech. Až neskôr zostal poškodený nervóznejší, nakoľko sa mal stretnúť s obžalovaným na pumpe v R. D. C., kde sa mu obžalovaný vyhrážal, že ak sa nedohodnú, tak si „veci vyrieši po svojom a Z. A. bude aj tak jeho“. Neskôr sa obžalovaný s poškodeným mali stretnúť aj v D. pred P., kde mal byť prítomný aj G. O. a kde opäť došlo k ostrej výmene názorov - vtedy „zaintervenoval“ do výmeny názorov G. O. a povedal, že „F. sa neskriví ani vlas a G. ho má nechať na pokoji“.

Ak obžalovaný v obhajobe poukazuje na skutočnosť, že spoločnosť I. H. konala prostredníctvom družky poškodeného, L.O. ako štatutárnym orgánom (konateľom) a preto smrť poškodeného G. nemala žiadny

vplyv na ďalšie postavenie spoločnosti I. H. v konkurznom konaní, túto argumentáciu obžalovaného možno vyvrátiť pomerne jednoducho. V mene právnickej osoby konal totiž poškodený G., pričom v rovine istoty možno prijať záver, že dotknutú právnickú osobu - obchodnú spoločnosť I. H. fakticky ovládal, nakoľko na všetky právne úkony týkajúce sa konkurzného konania ohľadom Z. A. ho jeho družka - poškodená L.O. písomne splnomocnila. K tomu pristupuje evidentná skutočnosť (ktorú nepopiera ani obžalovaný, ani žiadny iný subjekt dotknutého trestného konania), že v záležitostiach spoločnosti I. H. konal a vystupoval na podklade splnomocnenia za jeho života výlučne poškodený G. a nie jeho družka L.O.. Poškodená S. túto skutočnosť potvrdila aj na hlavnom pojednávaní konanom pred Špecializovaným trestným súdom 2. júla 2020 keď konštatovala, že Z. A. jej ničoho hovorí, lebo tam mala za spoločnosť I. H. spolu s poškodeným G. pohľadávky, ale k tomu sa nevie viac vyjadriť, lebo všetko si to riadil poškodený F. G. (č. l. 3365 a nasl. zv. č. XIV. spisu). Po usmrtení poškodeného sa v spoločnosti I. H. nevykonávalo nič a pohľadávka uplatnená v konkurze sa postúpila späť obchodnej spoločnosti patriacej Z. (č. l. detto). Po smrti poškodeného ju napokon kontaktoval aj „nejaký právny zástupca“ obžalovaného, ktorý chcel dohodnúť stretnutie poškodenej S. s obžalovaným, čo ona odmietla z dôvodu, že mala informácie o tom, kto je obžalovaný Ing. G. (spojenie s kruhmi z podsvetia a pod.). To potvrdzuje aj výpoveď svedka Mgr. U., ktorý potvrdil, že po smrti poškodeného sa L.O. pýtal, ako dopadla kauza Z. A., no táto odpovedala, že s tým nič nechce mať a vráti plné moci a celú kauzu Z. (č. l. 3416 a nasl. zv. č. XIV. spisu).

Ak sa odvolací súd vráti späť k výpovedi svedka Mgr. U., tento uviedol, že keď sa s poškodeným G. bavil o Z. A., povedal mu, že „to má právne dobre, akurát, že do toho vstúpil pán G. ... keď sa bavili o pánovi G., že si to porieši cez G. O.“ (č. l. tamtiež). Na otázku člena senátu takisto uviedol, že mu poškodený povedal, že „chcel celý ten Z. A. pre seba ... určite to G. neprospele, že do toho vstúpil G.“. Aktívnu účasť poškodeného G., ktorá bola rozhodne v neprospech obžalovaného v rámci prebiehajúceho konkurzného konania napokon detailne opísal už Špecializovaný trestný súd (viď str. 61 a nasl. odôvodnenia rozsudku Špecializovaného trestného súdu), pričom s tam vyjadrenými skutkovými závermi a právnymi úvahami sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje a ďalej naň odkazuje.

Nad rámec tam uvedeného najvyšší súd len v stručnosti dodáva, že nebude špekulovať o tom, či poškodený bol alebo nebol takisto kriminálne závadovou osobou, nakoľko je limitovaný obžalovacou zásadou a zásadou prezumpcie neviny (§ 2 ods. 15, resp. ods. 4 Trestného poriadku) Je však nesporné, že poškodený mal nepochybný záujem na konkurze čo najviac vyťažiť a to prostredníctvom priznania v konkurze uplatňovanej pohľadávky v tam uvedenej výške. Zároveň platí, že to bol len a len poškodený G., ktorý „otravoval život“ obžalovanému jeho procesnými krokmi vo vyhlásenom konkurze (podanie návrhu na vydanie predbežného opatrenia na Okresnom súde Ružomberok za účelom zákazu nakladania s majetkom spoločnosti Z. A. F., V. ktorému bolo vyhovené uznesením označeného súdu zo 14. novembra 2005, sp. zn. 5C/140/05, doplnenie návrhu na vyhlásenie konkurzu z 27. októbra 2005, ktorý podala spoločnosť I. H. proti dlžníkovi Z. A. F., V., pričom jedným z hlavných dôvodov bolo údajné „prelievanie“ majetku dlžníka - toho času kooperujúceho s obžalovaným - do iných spoločností za účelom zbaviť sa plnenia záväzkov v konkurze a pod., pričom pozitívnym rozhodnutím súdu okresný súd podstate zablokoval majetok L. G.).

Takisto platí, že poškodený bol v aktívnom kontakte s vtedajšou správkyňou konkurznej podstaty M. H. (č. l. 2039 a nasl., zv. č. VIII. spisu, resp. č. l. 3395, zv. č. XIV. spisu). Obrana obžalovaného spočívajúca v tom, že aj po smrti poškodeného spoločnosť I. H. fungovala naďalej, je preto skôr účelová, nakoľko práve smrťou poškodeného G., ktorý bol de facto osobou ovládajúcou dotknutú obchodnú spoločnosť, konateľka I. H. - poškodená L.O. - po vražde svojho druhu prakticky okamžite z konkurzného sporu „vycúvala“. Zostáva len úplným záverom poznamenať, že k takémuto konaniu by zrejme s istotou nedošlo, ak by smrť jej druhu nesúvisela s predmetným konkurzným konaním; o to väčšmi, ak by nesúvisela s obžalovaným L. G. tak, ako je uvedené vyššie, a ako podrobne zdôvodnil už Špecializovaný trestný súd.

S poukazom na uvedené považoval odvolací súd túto časť odvolacích námietok obžalovaného za nedôvodnú a spoľahlivo vyvrátenú skutočnosťami podrobne citovanými vyššie. V zostávajúcim rozsahu

najvyšší súd odkazuje na relevantnú časť odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku Špecializovaného trestného súdu, ktorý sa s predmetnou argumentáciou vysporiadal precízne a nenechal pre odvolací súd žiadnu otvorenú, resp. inak spornú otázku, ktorú by bolo potrebné vysvetliť, resp. zodpovedať v konaní pred odvolacím súdom.

Jedinou osobou, ktorá mala na základe vykonaného dokazovania preukázateľný záujem na fyzickej likvidácii poškodeného G., vo vyššie vymedzenom kontexte, bol aj podľa názoru odvolacieho súdu práve obžalovaný L. G.. V tejto súvislosti treba zopakovať, že z predloženého spisu nevyplýva, že by poškodený trpel nejakými osobnými alebo rodinnými problémami, pričom vo vzťahu k jeho novej trestnej minulosti treba uviesť, že za tzv. kauzu „P.“ nebol odsúdený. Obdobne tak možno spoľahlivo vylúčiť, že by záujem na vražde poškodeného mal svedok R., resp. iná osoba zainteresovaná na výsledku konkurzného konania vo vzťahu k Z. A., nakoľko je z obsahu spisu zrejmé, že o osobách, ktoré vraždu jednak sprostredkovali, ako aj následne vykonali, mali len značne abstraktnú, ak vôbec nejakú vedomosť. Takisto možno len v stručnosti poukázať na výpoveď svedka D. (č. l. 2200 a nasl., zv. č. IX. spisu), ktorý uviedol, že v určitom čase dostal informáciu, že sa R. dohodol o prevzatí akcií obžalovaným L. G. a od toho času L. G. začal vystupovať ako vlastník, pričom následne bola vytvorená spoločnosť A. F. U.; podľa svedka D. obžalovaný asi „nebol nadšený“, že mu vyhlásili konkurz na firmu, ktorú chcel prevziať.

Vo vzťahu k ďalšej časti odvolacej argumentácie obžalovaného, ktorou je:

- spochybňovanie záveru špecializovaného trestného súdu o spôsobe objednávky vraždy a jej následnej realizácie spolu s tým súvisiacimi úkonmi, ako aj stotožnením osôb, ktoré na skutku spôsobom ustálenom v skutkovej vete v rozličnej miere participovali,
- namietanie nesprávnosti hodnotiacich záverov súdu ohľadom na to nadväzujúcich skutkových zistení, ktoré obžalovaný označuje za nesprávne, vecne neudržateľné a nelogické,

najvyšší súd uvádza nasledovné:

Povinnosťou odvolacieho súdu bolo predovšetkým vysporiadať sa s námietkami obžalovaného, ktorými tak z hľadiska vierohodnosti jednotlivých výpovedajúcich svedkov, ako aj z vecných súvislostí, spochybňoval správnosť záveru Špecializovaného trestného súdu o dejovej línii v časovom rámci od „zadania“ objednávky vraždy poškodeného až po jej samotnú realizáciu a na to nadväzujúce čiastkové skutkové zistenia, ktoré vyšli najavo ex post.

Ako najvyšší súd uzatvoril vyššie, otázku motívu, resp. záujmu na zavraždení poškodeného možno považovať za finálne zodpovedanú. Tak ako môže byť prianie len otcom myšlienky, ani samotný motív nepostačuje na presné judikovanie záveru o tom, že za skutok právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. c) Trestného zákona (objednávateľ) je automaticky trestne zodpovedný obžalovaný. Konkrétne odvolací súd zameral svoju prieskumnú povinnosť na preverenie skutkových záverov Špecializovaného trestného súdu o jednotlivých článkoch akejsi „skutkovej reťaze“ načrtnutej v nasledovných kontúrach:

- a) adresná a personálne špecifikovaná objednávka obžalovaného a osoba, ktorá objednávku sprostredkovala,
- b) dohodnutie odmeny za túto objednávku a jednotlivé kroky jej splatenia a napokon,
- c) realizácia vraždy poškodeného G. a na to nadväzujúce čiastkové skutkové zistenia, ktoré vyššie naznačený sled udalostí finálne verifikujú.

Čo sa týka okruhu skutkových zistení opísaných vyššie pod písm. a), povinnosťou odvolacieho súdu bolo v prvom rade preveriť stotožnenie osoby tzv. „styčného dôstojníka“, ktorý disponoval tomu zodpovedajúcimi personálnymi väzbami k zločineckej skupine „Z.“, ktorej členovia boli požiadaní o realizáciu vraždy poškodeného G. za dohodnutú odmenu. Túto osobu Špecializovaný trestný súd identifikoval pomerne jednoznačne ako t. č. už zosnulého L. Z..

Odvolačný súd dospel k tomu, že záver Špecializovaného trestného súdu je absolútne správny a to riadiac sa týmito úvahami:

V prvom rade treba uviesť že je nesporné, že poškodený F. G. bol zavraždený členmi zločineckej skupiny „Z.“ tak, ako to ustálil už Špecializovaný trestný súd v rozsudku napadnutom odvolaním. Kľúčovým je v tomto smere (mimo iného) fakt, že k spáchaniu skutku sa priznal svedok R. D., ktorý túto skutočnosť v plnom rozsahu potvrdil aj na hlavnom pojednávaní pred Špecializovaným trestným súdom (č. l. 3371 a nasl., zv. č. XIV. spisu). Tento podrobne opísal jednak svoj vstup do dotknutej zločineckej skupiny, ako aj svoje zaradenie a aktivitu v nej, pričom dodal, že v rámci svojej činnosti v zločineckej skupine spoznal aj obžalovaného. V tejto súvislosti je smerodajným konštatovanie menovaného svedka, ktorý vo vzťahu k spáchaniu skutku uviedol v podstate to, že si pamätá, že k nemu došlo vo štvrtok večer v mesiaci december roku XXXX. Presnosť ním uvedeného dátumu odôvodnil tým, že si pamätá, že mesiac predtým bol zavraždený K. F.. Po opise jednotlivých úkonov sledovania poškodeného a jeho denných zvykov, resp. monitorovania jeho pohybu, snímania jeho obydli a pod. Svedok D. zároveň uviedol, že Z. mu sprvoti nepovedal, kto je ten človek, ktorého sledoval - až neskôr mu povedal, že objednávka bola z N.. K tomu pristupuje výpoveď svedka G. (č. l. 3367 a nasl., zv. č. XIV. spisu), ktorý potvrdil skutočnosť, že „Y.“ (pozn.: svedok D.) vedel o objednávatelovi skutku tak, že to bolo v novinách a Y. mu ukázal, že tam bolo písané „profesionálny vrah vykonal tú vraždu“ a hovoril „vidíš aký som“. Rovnako tak treba poukázať na výpoveď svedka C. z 10. októbra 2018 (č. l. 1790 a nasl. spisu), ktorý uviedol, že má vedomosť - „asi od G.“, že ak sa jedná o podnikateľa z A. „... tak viem, že toto bola nájomná vražda a mali ju vykonať „Y.“ teda R. D. a Z. ... čo ja viem (tak) motívom mali byť nejaké spory ohľadom U. ... čo sa týka objednávky vraždy, viem to tak, že toto bola skupina z N. ... „H.“, a že od nich mal niekto spor ohľadne toho S.“.

Ako je zrejmé z odvolacích námietok obžalovaného (ako aj z jeho obhajobnej argumentácie v priebehu konania pred špecializovaným trestným súdom), práve výpoveď svedka G. a jej vierohodnosť, prípadne rozporupnosť je jedným z ťažiskových argumentov obžalovaného, o ktoré opiera nesprávnosť a nezákonnosť rozsudku Špecializovaného trestného súdu a ním vysloveného záveru o vine obžalovaného zo spáchania skutku. Konkrétne obžalovanému sa javí nelogickým, že na jednej strane je obsah výpovede svedka G. súdom z určitej časti označený za vierohodný, no na druhej strane Špecializovaný trestný súd explicitne konštatuje jej rozpor s výpoveďou svedka D.. Podľa názoru obžalovaného výpoveď svedka G. (ktorý je jediným priamym svedkom svedčiacim v neprospech obžalovaného) nie je výpoveďou svedka D. doplnená tak, že znie logicky a presvedčivo, ale je priamo nulifikovaná.

Odvolačný súd v tejto súvislosti konštatuje, že o presnosti výpovede svedka G. možno mať jednoznačne rozumné pochybnosti v častiach, ktoré opisujú konanie členov skupiny „Z.“, vo vzťahu k úkonom sledovania poškodeného, „logistickému zabezpečeniu“ realizácie skutku, alebo osobe vykonávateľa vraždy.

To však neumožňuje vysloviť záver o tom, že výpoveď svedka G. vo vzťahu ku stotožneniu osoby, ktorá bola obžalovaným poverená „vybavením ľudí“ na objednávku a de facto sprostredkovaním tejto objednávky je automaticky nulitná a vymyslená.

Svedok G. predstrel Špecializovanému trestnému súdu presvedčivý základ pre vecne i skutkovo rozumne nepochybný záver, že osobou poverenou vybavením objednávky obžalovaného L.. G. bol práve t. č. už zomrelý L. Z.. S týmto vyhodnotením skutkového stavu sa absolútne stotožnil aj odvolací súd, nakoľko v zmysle uvedeného nejde o izolované tvrdenie svedka „kajúcnika“ tak, ako uvádza v podanom odvolaní obžalovaný. Naopak, skutkový záver o tom, že v prípade osoby L. Z. ide o jediného možného sprostredkovateľa personálne úzko prepojeného nielen s osobou obžalovaného, ale aj s osobami zločineckej skupiny „Z.“ vyplýva z výsledkov dokazovania vykonaného tak precíznym spôsobom, že opačný záver je skrátka nemožné prijať.

Práve toto je kľúčovou skutočnosťou pre vyslovenie konštatovania, že primárny základ svedeckej výpovede svedka G. a jej presnosť a vierohodnosť nemožno „lámať“ prostredníctvom poukazovania na

rozpory v označeniach vykonávateľov vraždy alebo osobnú animozitu s obžalovaným (resp. hypotetizovaním, že „takého človeka ako G. by Z. na stretnutia nebral“). Naopak, svedecká výpoveď menovaného je už len z časového hľadiska plne spôsobilá na to, aby ju bolo možné rozdeliť na niekoľko častí, pričom rozpory vo vzťahu k niektorej z nich možno oddeliť od skutočností v nej obsiahnutých, ak sa tieto viažu na iné časové obdobie. Platí pritom, že nepresnosť alebo nesprávnosť niektorej z nich nespôsobuje automatickú nevierohodnosť zostávajúcej časti svedeckej výpovede menovaného en bloc za takej procesnej situácie, keď je táto podporovaná logicky, ostatnými v konaní vykonanými dôkazmi a súladná so skutkovými zisteniami, ktoré boli ustálené na podklade takto vykonaného dokazovania.

Tu treba poukázať v prvom rade na skutočnosť, že osoba L. Z. je označovaná ako „kontaktný bod“ medzi skupinami „H.“ a „Z.“ podstatným množstvom osôb, ktoré v trestnom konaní doposiaľ vypovedali zhodne a nezávisle od seba tak, že možno uzatvoriť, že vyššie uvedená charakteristika osoby L. Z. je nesporná. Úlohu L. Z. ako prvý opísal práve svedok G. (viď výpoveď na hlavnom pojednávaní z 2. júla 2020, č. l. 3367 a nasl., zv. č. XIV. spisu). Obdobne tak menovaný svedok opísal aj priebeh stretnutia medzi H. Z. a L. Z., ktorého bol účastný v reštaurácii M. a v rámci ktorého došlo k objednávke vraždy poškodeného (k opisu predmetného stretnutia a na to nadväzujúce odvolacie námietky obžalovaného sa najvyšší súd konkrétnejšie vyjadrí v ďalšej časti tohto uznesenia nižšie). Z výpovede svedka G. je možné vyvodiť úzky vzťah medzi L. Z. a členmi skupiny „Z.“, nakoľko tak L. Z., ako aj vodca naposledy uvedenej zločineckej skupiny boli športovci a L. Z. sa mal zúčastňovať napr. osláv a rôznych spoločenských akcií usporiadaných zločineckou skupinou „Z.“ (č. l. detto). Svedok R. D. takisto zhodne uviedol, že tak H. Z., ako aj L. Z. boli zápasníci a poznali sa odtiaľ, pričom potvrdil, že L. Z. bol veľakrát na narodeninových oslavách „u nás v W.“ a svedok ho vozil aj na stretnutia so Z. (č. l. 3374 a nasl., zv. č. XIV. spisu). Obdobne tak konštatoval, že sa „hovorilo, že L. Z. patril do skupiny „H.“ ako aj to, že Z. s G. sa poznali, avšak „L. ho nemal rád, lebo G. fetoval a býval opitý“ (č. l. detto). Svedok G. (č. l. 3386 a nasl., zv. č. XIV. spisu) na opačnej strane potvrdil, že poznal L. Z., ktorý „bol braný ako veterán, kamarát pána G.. Podľa mňa všetci H. ho brali ako veterána“. Svedok S., ktorého celkový obsah výpovede možno hodnotiť ako pomerne priaznivý pre obžalovaného ale rovnako uviedol, že L. Z. poznal ako kamaráta M. H. a vie, že spolu zápasili za zápasnícky oddiel (č. l. 3407 a nasl., detto).

V tejto súvislosti je napokon v úplnom súlade so skôr uvedeným výpoveď svedka G. zo 17. septembra 2020 (č. l. 3566, zv. č. XV. spisu), ktorý podrobne opísal, že po smrti M. H. sa mal L. Z. „vrátiť“ k obžalovanému Ing. G., pričom bol blízkym človekom obžalovaného a v skupine podliehal výlučne jemu. V skupine „H.“ mal povest' človeka, ktorý osobne alebo prostredníctvom ľudí od „Z.“ likviduje nepohodlných ľudí, nakoľko (aj) prostredníctvom Z. mala skupina „H.“ väzby na „Z.“, čo podporuje skutočnosť, že na základe zachovania dobrých vzťahov so skupinou „Z.“ bol zo skupiny „H.“ vyhodnený D. G. z dôvodu, že jeho „aktivity“ sa „krížili“ s aktivitami skupiny „Z.“. Dobré vzťahy skupiny „H.“ so skupinou „Z.“ potvrdil svedok G. aj tým, že bol svedkom rôznych rozhovorov. Medzi tieto patrí aj rozhovor po „akcii“ realizovanej voči zločineckej skupine „Z.“, ktorý sa odohral v hoteli s názvom XX v N. medzi obžalovaným Ing. G. a L. Z., kde L. Z. prišiel podať obžalovanému informácie ohľadom predmetnej „akcie“ a obžalovaný sa v súvislosti na konštatovanie Z. ohľadom toho, že niekto mal „ukazovať nejaké hroby“ L. Z. spýtal, že „a čo tie naše veci?“ na čo mal Z. odvetiť „Kamarát, to už je dávno preč“. Obdobne tak, keď obžalovaný Ing. G. mal ísť ohľadom trestnej veci, ktorá je predmetom odvolacieho prieskumu najvyšším súdom vypovedať svedok G. uviedol, že obžalovaný túto skutočnosť oznamoval A. S. a O. B. a na nasledujúcej schôdzi „skupiny“ uviedol, že nič nemajú, je to v poriadku; pred výsluchom však uviedol, že sa musí stretnúť s L. Z., ktorý navyše podľa konštatovaní svedka G. „bol človek, ktorý sa z ľuďmi z tejto južnej vetvy stretával, teda aj s týmito „Z.“ a v skupine sa často hovorilo o osobách G. G. a R. D.. Treba poukázať aj na výpoveď svedka P. z 23. mája 2019 (č. l. 1917 a nasl. spisu) ktorý uviedol, že V. O. (pozn.: člen skupiny „Z.“) niekedy spomínal „nejakého G., asi že sú kamaráti“.

Práve s poukazom na vyššie uvádzaný obsah jednotlivých svedeckých výpovedí je preto možné prijať nesporný záver o postavení L. Z. ako aj o jeho fungovaní v rámci skôr načrtnutých vzťahových súvislostiach medzi jednotlivými osobami, resp. skupinami osôb tak, ako správne ustálil už

Špecializovaný trestný súd. Odvolacie námietky obžalovaného, ktoré sú v podstate koncentrované pomerne úzkym spôsobom tak, že napádajú buď vierohodnosť svedka G. (ako už napokon bolo uvedené vyššie), resp. svedkov G. a G., v nadväznosti na uvedené neobstoja. Ak obžalovaný konštatuje, že svedkovia menovaní v predchádzajúcej vete klamú, zavádzajú, resp. vypovedajú krivo za súčasnej motivácie získať určité benefity od orgánov činných v trestnom konaní, nevie si odvolací súd ani pri najvyššej možnej miere rozvinutej imaginácii predstaviť tak pozoruhodný súlad svedeckých výpovedí v zásadnej otázke do tej miery, že tieto do seba detailne zapadajú a obsahovo sa prekrývajú. Je totiž vylúčené, že svedkovia, ktorí sú všetci stíhaní v iných trestných veciach väzobne alebo vykonávajú trest v iných trestných veciach, by sa určitým spôsobom dohodli na obsahu toho, ako budú vypovedať a že budú vypovedať práve takým spôsobom, aby obsah ich výpovedí vyznel čo najviac v neprospech obžalovaného. Preto nemožno námietky obžalovaného, ktorými sa domáha nevierohodnosti, resp. „falošných motívov“ vypovedajúcich svedkov vyhodnotiť inak, ako nedôvodné. Ak obžalovaný namietka „strach“ svedka G. z prvotnej usvedčujúcej výpovede v neprospech obžalovaného z dôvodu, že tento sa nachádzal počas prvej výpovede menovaného na hlavnom pojednávaní v bezprostrednej blízkosti tak, ako konštatoval Špecializovaný trestný súd, najvyšší súd odkazuje na princíp bezprostrednosti a s tým spojené úvahy tak, ako sú tieto podrobne uvedené vyššie v kontexte výpovede svedka R..

Zostáva dodať, že z výpovedí svedkov takisto nevyplýval ani len náznak nejakého motívu zavraždiť poškodeného G. zo strany L. Z., ktorého obžalovaný označuje za svojho „kamaráta“ (napr. č. l. 3361 alebo 3378, zv. č. XIV. spisu).

Po ustálení osoby, ktorá bola „kontaktným bodom“ medzi skupinami „Z.“ a „H.“ pristúpil odvolací súd k vyhodnoteniu ďalšej časti odvolacej argumentácie obžalovaného a síce k stretnutiu L. Z. s H. Z. za prítomnosti svedka G. za účelom dohodnutia objednávky zavraždenia poškodeného G., pričom dospel k nasledovnému:

Najvyšší súd úvodom najprv vo všeobecnosti poznamenáva, že ani v tomto smere nemožno vytknúť Špecializovanému trestnému súdu žiadnu zásadnú výhradu tak voči zhromaždeniu dôkazného podkladu pre ustálenie skutkových zistení, ako ani voči samotným skutkovým zisteniam a s tým spojenému štruktúrovanému, logickému a jasne vyjadrenému zhodnoteniu vykonaných dôkazov. Na podklade týchto skutočností následne Špecializovaný trestný súd dospel k racionálne odôvodnenému, a čo do presvedčivosti skutočne precízne vysvetlenému, záveru o vine obžalovaného zo spáchania skutku podrobne opísaného v skutkovej vete.

Preto odvolací súd v celom rozsahu odkazuje na tomu zodpovedajúcu časť odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku Špecializovaného trestného súdu a nad rámec uvedeného konštatuje nasledovné: Najvyšší súd úvodom opakovane poukazuje nie na konštatovanie svedka G. (na ktorého svedeckú výpoveď ako aj osobnostné črty „zaostriť“ podstatnú časť odvolacích námietok obžalovaný L. G.), ale svedka R. D., ktorý v rámci jeho svedeckej výpovede na hlavnom pojednávaní pred Špecializovaným trestným súdom dňa 3. júla 2020 (č. l. 3371 a nasl., zv. č. XIV. spisu) okrem všeobecného opisu sledovacích úkonov vo vzťahu k osobe poškodeného uviedol, že „Z. mi nepovedal nič, kto je ten človek, ktorého som ja sledoval. Neskôr mi povedal, že to bola nejaká objednávka. Povedal mi, že objednávka bola z N.“. Takisto platí, že svedok U. C. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dA. l. 1790 a nasl.) uviedol, že „mám takú vedomosť, asi od G., že ak sa jedná o podnikateľa z A., tak viem, že toto bola nájomná vražda a mali ju vykonať Y. (svedok D.) a Z. ... čo ja viem, tak motívom mali byť nejaké spory ohľadne U. ... čo sa týka objednávky ... toto bola skupina z N., čo si objednala ... „H.“, a že od nich mal niekto spor ohľadne toho S.“.

K tomu treba poukázať na konštatovania najvyššieho súdu vyjadrené vyššie, v zmysle ktorých svedok D. poznal osobu L. Z. a vozil ho na stretnutia so Z., pričom uviedol, že sa hovorilo, že menovaný patrí do skupiny „H.“. Preto sa najvyššiemu súdu javí logicky i skutkovo úplne súladnou taká verzia, že ak malo ísť o „objednávku z N.“, niet dôvodnej pochybnosti o tom, že jedinou skupinou osôb, s ktorou zločinecká skupina „Z.“ v N. spolupracovala, bola údajná zločinecká skupina „H.“ pod gesciou

obžalovaného L. G.. K tomu pristupuje už vyššie vyjadrený záver o postavení L. Z. v rámci údajnej zločineckej skupiny „H.“ a to najmä fakt, že tento podliehal výlučne obžalovanému Ing. G. a okrem iného „mal na starosti“ komunikáciu so zločineckou skupinou „Z.“ (o čom svedčí konštatovanie svedka D. o tom, že vie, že Z. a G. sa poznali, ale „L. ho nemal rád, lebo G. T.“).

Ak najvyšší súd v ďalšom kroku pristúpil k analýze výpovede svedka G. a ním opisovanému priebehu stretnutia H. Z. s L. Z., v prvom rade treba poukázať na to, že vedomosť svedka G. o tom, od koho má predmetná objednávka na vraždu poškodeného byť a od koho sa ju dozvedel, tak ako uviedol vo svojej výpovedi, nijak nespochybnil ani svedok D.. Tento naopak uviedol, že G. sa to „mohol dozvedieť aj od Z.“, pričom rovnako konštatoval že je možné, že uviedol niečo o skutku G. aj on sám.

Čo sa týka „ukazovania článku“, resp. „vychvaľovania sa“ svedkom D. G. vykonanou vraždou, k tomu svedok D. uviedol, že „už v sobotu bol nejaký článok o tom (v deň, keď sa vrátil s dodávkou z miesta činu) a ak si dobre pamätám, tak možno ešte bolo niečo aj v A. Nevieť odpovedať ... či som G. G. ukazoval niečo o skutku.“ K tomu pristupuje výpoveď svedka U. C., ktorý na hlavnom pojednávaní 3. júla 2020 (č. l. 3377 a nasl., zv. č. XIV. spisu) uviedol, že „pokiaľ žil V. F., tak on bol pravá ruka Z. a po jeho zavraždení to bol G. G. a R. D. vybavoval Z. všelijaké behačky alebo neviem, ako by som to ešte nazval, takže týchto dvoch F. a G. by som povedal, že boli Z. najbližší“.

Vo všeobecnosti treba uviesť, že zásadný rozpor (ktorý už bol konštatovaný špecializovaným trestným súdom) existuje výlučne medzi tvrdeniami svedkov D. a G. a výlučne ohľadom práve dvoch skutočností: prvou je osoba vykonávateľa vraždy poškodeného, kde svedok G. uvádza, že týmto bol R. D. a svedok D. naopak za vykonávateľa vraždy označil H. Z., pričom zostávajúcou okolnosťou je priebeh „logistického“ zabezpečenia objednávky formou odvozu áut do A..

Podstatným je ale fakt, že toto všetko sú skutočnosti, ktoré nijak nespochybňujú hodnovernosť v konaní preukázaného skutkového deja, ktorého podstata spočíva v tom, že obžalovaný L. G. si prostredníctvom nebohého L. Z. objednal u členov zločineckej skupiny „Z.“ vraždu poškodeného F. G. a to s vopred uváženou pohnútkou, pričom k vražde a vykonaniu objednávky ako takej aj reálne došlo. Rozpory sa v žiadnom prípade netýkajú postavenia obžalovaného a jeho participácie na spáchanom skutku (objednávateľ úkladnej vraždy poškodeného), resp. osoby, ktorá by objednávku sprostredkovala (nebohý L. Z.).

Najvyšší súd do istej miery aj rozumie odvolacím námietkam obžalovaného, ktoré sú skoncentrované na rozpory vo svedeckých výpovediach G. a D., no súčasne tieto rozpory ohľadom vyššie uvedených dvoch (!) okruhov skutkových okolností účelovo vytrhávajú z kontextu jednak výpovede ako takej, ako aj ostatných objektivizovaných skutkových okolností.

Obžalovaný tým odvolaciu argumentáciu neprípustne zjednodušuje do jednoduchého naratívu a síce „ak existujú akékoľvek rozpory vo výpovedi toho - ktorého svedka, taký svedok zámerne klame a preto je jeho výpoveď nepoužiteľná a nevierohodná“. Tu sa však akákoľvek benevolencia zo strany odvolacieho súdu zároveň končí, nakoľko v takom prípade by bola automaticky nevierohodnou aj výpoveď svedka D. (z dôvodu rozporov ohľadom skutočností, o ktorých vypovedal menovaný svedok vo vzťahu k „realizácii“ objednávky a vykonávateľovi vraždy, nakoľko svedok G. vypovedal v tejto časti odlišne), ktorý sa v podstate sám priznal k účasti na skutku. Tak by zostalo otáznym aj to, či vôbec bol poškodený zavraždený osobou zo skupiny „Z.“. Takisto by bolo možné bez ďalšieho spochybniť na hlavnom pojednávaní prečítanú skoršiu výpoveď svedka C., ktorý priamo hovoril o „objednávke z N.“, ktorú si mali objednať „H.“. Mimochodom, pozornosť najvyššieho súdu neunikla skutočnosť, že k výpovedi naposledy menovaného svedka sa obžalovaný na hlavnom pojednávaní vôbec nevyjadril, čo sa odvolaciemu súdu javí vzhľadom na jej vyššie citovaný obsah pomerne pozoruhodné (č. l. 3377, zv. č. XIV. spisu).

Čo sa týka samotného opisu stretnutia medzi L. Z. a H. Z. ako aj okolností, ktoré toto stretnutie sprevádzali, resp. naň nadväzovali, tak k tomu treba uviesť, že pri porovnaní so skutkovými zisteniami

spoľahlivo ustálenými v priebehu trestného konania na podklade výsledkov vykonaného dokazovania možno dospieť k jednoznačnému záveru, že svedok G. opísal predmetné stretnutie skutočne tak, ako ho vnímal a cítil a niet pochybností o tom, že sa ho naozaj zúčastnil, a to napriek námietkam prezentovaným obžalovaným.

V prvom rade je potrebné opätovne zdôrazniť, že skutočnosti uvádzané svedkom G. vo vzťahu k objednávke vraždy, a trom stretnutiam H. Z. s L. Z. v B. F., nemožno vnímať izolovane a tak, ako sa snaží v odvolacích námietkach prezentovať obžalovaný. Inak by tomu bolo v prípade, ak by napr. s kompletným opisom skutkového deja prišiel sám od seba svedok G. s tým, že by spontánne opísal tak priebeh stretnutí, ako aj dej, ktorý po nich nadväzoval a rovnako by bez použitia externe získaných súvislostí a informácií týkajúcich sa predmetného skutku sám do detailov opísal motív konania obžalovaného a ostatné skutkové okolnosti týkajúce sa jeho detailov. Naopak, prvým impulzom pre vyšetrovanie skutku uvedeného v obžalobe bola výpoveď svedka D., ktorý bol v konkrétnej trestnej veci pôvodne spoluobvineným, avšak neskôr došlo k jej vylúčeniu na samostatné konanie. R. D. sa priznal k účasti na skutku a za jeho vykonávateľa označil nebohého H. Z.. Ani na hlavnom pojednávaní nepoprel, že by sa o skutku rozprával so svedkom G., pričom je ale obdobne tak možné (ako sám pripustil), že by sa to G. dozvedel od Z., nakoľko po smrti V. F. chodil na obdobné „stretnutia“ so Z. práve G..

Ak najvyšší súd pristúpi k hodnoteniu celkového priebehu stretnutia Z. so Z. tak, ako ho prezentoval vo svojej výpovedi svedok G., s poukazom na vyššie vyjadrené je zrejmé, že toto bolo rozložené na tri samostatné etapy - prvá pozostávala z „prijatia“ objednávky, resp. „požiadania“ o vykonanie vraždy, pri druhom stretnutí došlo k vyplateniu zálohy za skutok a na finálnom, treťom stretnutí po vykonaní vraždy malo dôjsť k odovzdaniu odmeny za vykonanie skutku v celej dohodnutej sume.

Najvyšší súd v zhode so Špecializovaným trestným súdom nevidí žiadne relevantné prekážky v tom, aby bol opis priebehu jednotlivých stretnutí svedkom G. akceptovateľný ako pravdivý a vierohodný. Bez toho, aby najvyšší súd opakoval závery vyjadrené Špecializovaným trestným súdom v rozsudku napadnutom odvolaním, považuje za potrebné zdôrazniť, že svedok G. vo svojej výpovedi (odhliadnuc od jej súladnosti s ostatnými skutkovými zisteniami, akými sú úloha osoby Z., časové a iné personálne súvislosti spojené s obsahom jeho svedeckej výpovede) používa také slovné obraty a termíny, ktoré nemožno vopred označiť za naučené, resp. priamo vykonštruované.

Ak by tomu tak bolo, nič by svedkovi nebránilo uviesť, že na stretnutí odzneli konkrétne mená a priezviská, presné dôvody zadania objednávky vraždy poškodeného, resp. iné detaily, ktoré by vzbudzovali pochybnosti o tom, či výpoveď menovaného nie je vopred „naučená“. Naopak pojmy ako „nejaký podnikateľ z A.“, „objednal L.“, „nejaká pohľadávka a pozemky“ samy sebou neimplikujú ich konkrétnosť, adresnosť alebo iný zreteľný obsah tak, aby bolo z ich použitia možné automaticky vydedukovať, čo znamenajú. Ďalší popis stretnutí menovaným svedkom zodpovedá tomu, že až po týchto stretnutiach mu spontánne H. Z. povedal, že „N. doniesol peniaze za vraždu, čo objednal G.. Vtedy som sa ja opýtal Z., kto je ten G. ... Z. povedal, že je to H. G., ktorý šéfuje H. a je šéf N.“. V takom prípade nemožno mať rozumné pochybnosti o tom, že by si svedok G. vymýšľal, resp. mal iný záujem na tom, aby bol obžalovaný trestnoprávne postihnutý, nakoľko k tomu pristupuje už vyššie vyjadrené zistenie, ktoré nepoprel ani svedok D. ohľadom údajného „vychvaľovania sa“ skutkom pred svedkom G., keď o vražde poškodeného informovalo tlačové spravodajstvo. Svedok G. dokonca nevedel sám od seba uviesť, kedy sa dozvedel že je dôvodom vraždy spor okolo Z. A. („to som sa dozvedel na tých stretávkach s N.“), nakoľko uviedol, že to bolo asi na prvom alebo až dokonca treťom stretnutí, ktoré sa uskutočnilo už „za jedným stolom“ v prítomnosti osôb Z., Z. a G. po vykonaní vraždy a kde došlo k odovzdaniu zvyšnej časti odmeny za vykonanie skutku (č. l. 3367 a nasl., zv. č. XIV. spisu).

Napokon, ani zvyšnú časť výpovede svedka G. zásadne nezhodnocuje jej nepresnosť ohľadom cesty do A., nakoľko tak z jeho výpovede ako aj výpovede svedka D. vyplýva, že svedok G. na skutku participoval minimálne v tej miere, že dodávku, v ktorej mali Z. a D. prespať po spáchaní skutku, naložili u G. okrem iného aj žiarovkami a G. ich vybavil aj dodacím listom v prípade, ak by ich kontrolovala policajná hliadka (č. l. 3372 a nasl., detto), čo nepoprel ani svedok G. (č. l. 3369, detto - „môže to tak

byť, ale ja sa na to presne nepamätám"). No a napokon o tom, že svedok G. na stretnutia so Z. chodil po smrti K. F. svedčí aj obsah výpovede svedka D., ktorý potvrdil, že kým K. F. žil, bol „pravou rukou“ Z. a po jeho smrti mal na jeho miesto nastúpiť práve svedok G..

Ak obžalovaný namieta, že „N.“ by si po smrti K. F. nesadol za jeden stôl s G., ktorý mal participovať na jeho násilnom usmrtení, uvedené je úplnou špekuláciou. Domnienka obžalovaného (myslím si, že by si nesadol) je navyše popretá konštatovaním svedka G., ktorý na uvedené reagoval tak, že po vražde F. sa s „N.“ (L. Z.) stretol ešte niekoľko krát a sedeli spolu pri jednom stole, pričom obdobne tak sa stretol aj s obžalovaným (č. l. 3370 a nasl., detto). Skutočnosť, že L. Z. bol v W. Z. niekoľkokrát s členmi zločineckej skupiny „Z.“ napokon potvrdil aj svedok G. (č.l. 2254 a nasl., zv. č. IX. spisu).

Náčrt poskytnutý svedkom G. na hlavnom pojednávaní pred Špecializovaným trestným súdom dňa X. M. XXXX (č.l. 3424, zv. č. XIV. spisu), ktorý dokumentuje rozmiestnenie osôb zúčastnených na prvom stretnutí v reštaurácii B. F. je rovnako dôkazom toho, že svedok vedel pohotovým spôsobom reagovať na výzvu obhajoby, pričom ak by si vymýšľal, resp. inak skresľoval svoju výpoveď, jednoducho mohol otáľať, resp. priamo uviesť, že graficky nevie znázorniť priestorové rozloženie reštaurácie a situáciu, ako sedeli Z., Z. a svedok.

Ak obžalovaný k podanému odvolaniu pripojil čestné prehlásenia tam uvedených osôb (personál reštaurácie, právna zástupkyňa nájomcu, štatutárny orgán prenajímateľa a i.), z nich v podstate vyplýva skutočnosť, že paravány, ktoré mali oddelovať stoly v zmysle výpovede svedka G., v podstate tým nadviazal na konštatovanie Špecializovaného trestného súdu, ktorý reagoval na obranu obžalovaného, že paraván má schopnosť pohlcovať zvuk tak, že paravány sú zvyčajne tenké, ľahké a prenosné - preto určite nemajú schopnosť pohlcovať zvuk.

Všetky osoby, ktoré podpísali čestné prehlásenia však konštatujú, že pokiaľ oni samé boli v predmetných priestoroch prítomné, neboli v interiéri nepriehľadné, ľahké posuvné paravány. Čo nevylučuje skutočnosť, že stretnutie sa mohlo uskutočniť vtedy, keď v dotknutých priestoroch neboli prítomné.

V pripojenej fotodokumentácii sa nachádzajú interiérové deliace prvky, ktorými sú však zrejme tenké sklenené pláty s medzerami medzi skleneným plátom a jeho dekoračným rámom, resp. drevené priečky bez akejkoľvek výplne, ktoré jednoznačne nie sú spôsobilé mať účinok pohlcujúci akúkoľvek akustiku.

Podstatným však je, že o „paravánoch“ sa vyjadril svedok G. (mimochodom osoba maďarskej národnosti, u ktorej možno mať pochybnosti o slovenskom význame slovaparaván, resp. ako si tento predmet predstavuje - pomerne absurdným sa javí prípadný postup, že by na overenie jeho výpovede bol menovaný svedok vyzvaný na nakreslenie paravánu, resp. ako vyzerá paraván) tak, že „ten paraván bol podľa mňa asi 1,5 metra vysoký, bol to taký obyčajný tenký paraván. Ja som nevidel ponad ten paraván, ale ja som videl vedľa paravánu, ktorý bol tak v strede. Ja som videl na stôl, pri ktorom sedel N. so Z. a videl som aj na obidvoch, na N. aj Z.“, čo sú všetko skutočnosti, ktoré fotodokumentácia priložená k podanému odvolaniu paradoxne potvrdzuje. Z fyzikálneho i architektonického hľadiska totiž všetky na nej sa nachádzajúce predmety oddelujúce priestor medzi jednotlivými stolmi spadajú do rozmerov uvedených svedkom, pričom takisto je zrejme, že ponad ne nie je možné vidieť (možno rozmazane) - ale nepochybne je možné vidieť povedľa nich. O to viac, ak ide o deliace prvky, ktoré nie sú celistvého, ale perforovaného, resp. nevyplneného vzhľadu (ornamentálne vyrezané kruhy v drevených priečkach, tenké sklo a medzery medzi rámami a sklenenými plátmi v priečkach so sklenenými prvkami).

Preto odvolací súd odmietol s tým súvisiacu argumentáciu obžalovaného spočívajúcu v údajnom nesprávnom opise interiériu reštaurácie svedkom G. a Špecializovaným trestným súdom ako nedôvodnú a vyslovene špekulatívnu, nakoľko zistené skutočnosti nemohli mať žiaden vplyv na to, čo svedok G. počul alebo počuť mohol - podstatné totiž je, že ním uvádzané skutočnosti nejavia známky „naučenosti“ - naopak, výrazovo ide o spontánne a prirodzené vyjadrenie toho, čo svedok vnímal svojimi zmyslami a navyše sú objektivizované ostatnými dôkaznými zisteniami obsiahnutými tak v skoršom texte tohto

uznesenia, ako aj v odvolaní napadnutom rozsudku Špecializovaného trestného súdu. Naostatok sa žiada odvolaciemu súdu poznamenať, že ak by svedok G. po takmer pätnástich rokoch od predmetných udalostí podrobne a bez akýchkoľvek rozporov v zhode s ostatnými svedkami vypovedal takmer učebnicovo presne, práve to by zadávalo dôvodnosť podozrenia z účelovosti, resp. inej zistnej motivácie takejto výpovede.

Preto mal najvyšší súd v zhode so Špecializovaným trestným súdom za preukázané, že k stretnutiam, ktorých predmetom malo byť zadanie objednávky, vyplatenie zálohy za objednávku a následné „dorovnanie“ celej odmeny za vykonanie vraždy poškodeného sa stali tak, ako o nich vypovedá svedok G., pričom tak z logického ako ani z časového hľadiska v spojení s ostatnými skutkovými zisteniami vyplývajúcimi z predloženého spisu tak, ako sú podrobne uvedené vyššie neprichádza do úvahy iný záver než ten, že práve na týchto stretnutiach došlo k zadaniu objednávky vraždy poškodeného G., adresovanej obžalovaným prostredníctvom L. Z. členom zločineckej skupiny „Z.“.

Obhajoba obžalovaného, spočívajúca v tom, že si nikdy žiadnu vraždu cez Z. u Z. neobjednal, pritom okrem vyššie uvedeného neobstoí aj s poukazom na nasledovné:

O predmetnom skutku v detailnej zhode a podrobnostiach, ktoré si jednoducho nemohli dané osoby vymyslieť, ak by na jeho vykonaní neparticipovali, alebo nemali o ňom aspoň sprostredkovanú vedomosť založenú na reálnom základe, konkrétne vypovedajú takmer výlučne osoby z prostredia zločineckej skupiny „Z.“, resp. z údajnej zločineckej skupiny „H.“.

Svedok N. G. vo svojej druhej výpovedi pred špecializovaným trestným súdom dňa XX. Z. XXXX (č. l. 3566 a nasl., zv. č. XV. spisu) uviedol, že obžalovaný je veľmi inteligentný a sofistický človek, výborný analytik a stratég, ktorý si „dlhodobo vopred pripravuje veci do najmenšieho detailu“, pričom nehovorí hrozby, ale jedná bez najmenšieho varovania a zaváhania. Čo je v tejto súvislosti zvlášť podstatné, menovaný svedok uviedol, že sa na „poradách“ skupiny (ktorej vedúcim členom mal byť práve obžalovaný L. G.) preberala aj téma Z. A. s tým, že obžalovaný mal oň mať záujem. Takisto uviedol, že si pamätá, že sa obžalovaný stretával s niekým z A., koho sprevádzal G. O. - oboje v súvislosti so Z. A. Po jednom z týchto stretnutí mal obžalovaný predniesť na adresu „toho človeka“ slová, že je „kokot drzý arogantný“ a že „ešte uvidí“. Ohľadom G. O. povedal že „toho jebú“.

Najvyšší súd opätovne musí zdôrazniť skutočnosť, že svedok G. nemenoval konkrétnu osobu z A., pričom obdobne tak uviedol svoj vlastný pocit, že mu bolo zvláštne, že by mali na G. O. „jebať“, nakoľko tohto považovali za „mafiana väčšieho kalibru“ a v rozhodnom čase mala ich skupina beztak problémy so „Z.“ aj „A.“. Na margo toho mu bolo povedané, že „s nami sú Z.“. To, že G. O. „jebú“ mu povedal svedok S., čo mohlo byť aj na porade skupiny. Menovaný dodal, že čo sa týka Z. A., tak si pamätá „nejakých Rusov“, že tam „nejakým spôsobom vystupovalo aj mesto F.“ a pamätá si aj rôzne rozhovory na tému, akým spôsobom obžalovaný Z. A. získal ako aj „prevod nejakých podielov“, ktoré realizoval N., rôzne dlžoby a „nejaké pohľadávky z toho, čo sa oni bavili, teda na poradách, oni sú - H. G. sa bavil s S.“. Obžalovaný na margo výpovede svedka G. pritom pomerne rozporuplne uviedol, že očakával, že povie pravdu a považoval ho za svojho kamaráta - hneď následne však dodal, že svedok G. nemá problém klamať, pretože za jednu krivú výpoveď už bol obvinený (č. l. 3569 a nasl. spisu, detto). Obdobne tak treba poukázať na výpoveď svedka G., ktorý na hlavnom pojednávaní konanom X. M. XXXX pred Špecializovaným trestným súdom v rámci svojho výsluchu uviedol, že keď bol spolu so svedkom G. obvinený v „jednej kauze“ a na porade vo firme Z., ktorej sa zúčastnil spolu so svedkom G., svedkom S. a O. B. sa spýtal, že by im v tom „nemohol pomôcť G.“. Na to mu N. G. uviedol, že G. chcel Z., zabil človeka a teda má iné starosti, ako ich a všetci pri stole sa smiali. Podľa menovaného svedka každý „vo firme“ (pozn.: tak označoval skupinu „H.“) o tom vedel a robil si z toho „srandu“ každý „väčší, vyššie postavený“ (č. l. 3385 a nasl., zv. č. XIV. spisu). Navyiac, vo svojej predchádzajúcej výpovedi zo X. W. XXXX (č. l. 2100 a nasl. spisu) svedok G. uviedol, že „G. niekoho zabil a mal problémy okolo toho“ a že „jeden sa potom ešte zadusil zvratkami“, čo plasticky zapadá do mozaiky ostatných skutkových zistení.

Z vyššie uvedeného vyplýva záver, že ani tieto výpovede nemožno paušálne označiť za výpovede

svedkov „kajúcnikov“, ktorí týmto spôsobom vypovedajú zisťne a účelne z dôvodu získania niektorých z benefitov v zmysle Trestného poriadku. Ako už odvolací súd podrobne uviedol vo vzťahu k charakteristike výpovede svedka G., musí aj na tomto mieste poznamenať, že štylistika a formulácia slovného prejavu oboch svedkov znie úplne prirodzene, bez známok „premotivovanosti“, alebo snahy o uvádzanie nepravdivých detailov, o ktorých logicky nemohli mať vedomosť (obaja opomenuli meno poškodeného G., o ktorom sa vyjadrujú len ako „človek“, resp. „nejaký podnikateľ z A.“, resp. motív vraždy im je známy leda tak v tom, že „malo ísť o nejaký Z.“ alebo „nejaké pohľadávky“). Iba v takom prípade by bolo možné na obsah nimi uvádzaných skutočností nahliadať s určitou skepsou.

Zároveň najvyšší súd bezprostredne dodáva, že obaja menovaní svedkovia mali v tom čase a doposiaľ majú, laicky povedané, „dosť svojich problémov“ spojených s trestnou činnosťou, ktorej páchanie je im kladené za vinu v iných trestných veciach. Preto sa aj odvolaciemu súdu javí obsah ich výpovedí plne uveriteľným a vierohodným; paradoxne práve s poukazom na skutočnosť, že uvádzali síce rozhodné konštatovania, ale tieto možno zároveň charakterizovať tak, že ich skutočne prežili, zažili a vnímali svojimi zmyslami do tej miery, do ktorej ich aj reálne (ne) zaujímali.

Čo sa týka zostávajúcich svedeckých výpovedí, odvolací súd dáva do pozornosti obsah výpovedí poškodenej L.O. (č. l. 3364 a nasl., zv. č. XIV. spisu) a svedkov M. (č. l. 2103 a nasl., zv. č. VIII. spisu), U. (č.l. 3415 a nasl., zv. č. XIV. spisu), F. G. (č. l. 2050 a nasl., zv. č. VIII) a utajeného svedka č. 1 (č. l. 2060 a nasl., resp. 2070 a nasl., zv. č. VIII. spisu).

Konkrétne, poškodená L.O. - družka poškodeného G. uviedla, že prvé štyri roky po jeho smrti sa stále niečo dialo v tom zmysle, že bolo treba niečo riešiť; kontaktoval ju aj obžalovaný L. G., čo odvolací súd už zvýraznil vyššie. Doplnila, že keď poškodený s niekým telefonoval, spomínal prezývku G.. Pred jeho usmrtením poškodený málo komunikoval, neodpovedal na otázky, nemohol spať, nadmerne sa potil. Takisto vyvrátila možnosť, že by poškodený od obžalovaného žiadal lístky do lyžiarskeho strediska, nakoľko k nim mali takpovediac voľný prístup a mohli ísť lyžovať prakticky kedykoľvek (čo sa javí uveriteľným z dôvodu, že v rozhodnom čase pôsobil v U. svedok M.; majetkový záujem poškodeného v Z. A. a s tým súvisiaca možnosť získať napríklad lístky na lyžovanie sú takisto skutočnosťami, ktoré poprieť jednoducho nemožno).

Svedok Mgr. M. U. uviedol, že keď sa poškodeným rozprával o Z. A., tento mu uviedol, že to „má právne dobre, akurát, že do toho vstúpil pán G. ... G. mi povedal, keď sme sa bavili o pánovi G., že si to ošetrí cez G. O.“. Takisto konštatoval, že vie, že G. O. pomáhal poškodenému v súvislosti so Z. A. F., pričom sám poškodeného vystríhal pred obžalovaným, o ktorom mal vedomosti z jeho predchádzajúceho pôsobenia v Policajnom zbore SR. V čase pred vraždou pozoroval na poškodenom obavy, bol na všetko citlivejší a raz dokonca povedal, že ak by cítil nejaké extrémne ohrozenie, od Z. A. by radšej odstúpil. Zmeny v správaní boli na G. viditeľné priam extrémne, a to zhruba tri mesiace pred jeho vraždou; spočívali v tom, že svedkovi U. uviedol, že ho sledujú nejaké autá a začal nosiť zbraň, a viac sa kontrolovať. Niekoľkokrát ho preto svedok zo svojej kancelárie vozil domov svojím autom.

Brat poškodeného - svedok F. G. uviedol, že posledný týždeň pred vraždou si všimol, že je poškodený „nejaký divný“, nesprával sa štandardne, po hlase v telefóne poznal, že je v strese. Takisto boli zhruba dva týždne pred usmrtením s poškodeným na obede a aj tam bol „jednoducho iný“. Obzvlášť dôležitými sa napokon javia svedecké výpovede svedkov M. a utajeného svedka č. 1. Svedok M. priamo konštatoval, že poškodený po jeho prepustení z vyšetrovacej väzby (pozn.: zrejme v kauze „P.“) intenzívne pracoval na vyhlásení konkurzu Z. A. a po tom, ako bol konkurz vyhlásený svedkovi zavolať, aby prišiel za ním do kancelárie. Menovaný svedok dodal, že poškodený mu uviedol, že bol vyhlásený konkurz a došlo k nejakej potýčke na parkovisku pred hotelom C., resp. lanovkou, kde sa stretli príslušníci bezpečnostnej služby privolaní správkyňou konkurznej podstaty a osoby od obžalovaného. Od G. dostal informáciu, že „tí chlapi od pána G.“ sa napokon stiahli. G. si ho zavolať do kancelárie na druhý deň po tomto incidente, ktorým bola sobota v mesiaci D.5, kde mu povedal, aby si dal pozor, s kým a o čom sa rozpráva a čo sa okolo deje a povedal, že tým ľuďom, ktorým myslel G. a spol. nemôže veriť a nesmie ich podceňovať. Následne vybral z trezora pištoľ, ktorú odvtedy nosil

stále pri sebe a dodal, že „či dali dole 100 alebo 102 ľudí, to nie je veľký rozdiel“, mysliac osoby okolo obžalovaného. Odvolací súd považuje za zvlášť dôležité zvýrazniť, že svedok M. vedel, že svedok R. sa nepohodol s obžalovaným (!), nakoľko bol predvolaný na podanie vysvetlenia ohľadom vyššie opisovanej krádeže akcií Z. A. kde potvrdil, že tieto boli právoplatne prevedené na L.. G.. Pokiaľ mal byť pri „rokovaniach“ s obžalovaným prítomný aj G. O., bolo tomu tak zrejme z dôvodu, že poškodený s ním bol veľmi dobrý kamarát a cítil potrebu, že bude potrebovať iné ako len právne „krytie“. Dokonca po smrti poškodeného sa s G. O. stretol jeden z kamarátov poškodeného, ktorý odovzdal svedkovi M. odkaz, že ak sa Z. A. vyrieši v prospech „F. firiem nech nezabúda, že G. tam má tiež podiel“. Po úteku G. O. bolo správanie poškodeného badateľne iné, nakoľko bol omnoho viac obozretný, prestal komunikovať ohľadom Z. A., nepoužíval kreditné karty a všetko platil svedok M. - poškodený mu neskôr peniaze vracal v hotovosti. Takisto začal používať šifrované telefóny, na čo dal svedkovi zvláštny telefón, ktorý mal mať len na komunikáciu s poškodeným a prestal rozprávať kam ide. Svedok M. dodal, že po vražde poškodeného ho napokon kontaktoval aj obžalovaný a dopytoval sa ho, ako vypovedal ohľadom vraždy poškodeného G.; keď mu svedok uviedol, že vypovedal tak, že jediný, kto poškodenému otvorene hrozil, bol R. tak obžalovaný reagoval tak, že s F. G. mali dohodu (poškodený si nechá peniaze a obžalovaný Z. A.). Obžalovaný k tejto výpovedi povedal, že dohodu menovanému svedkovi spomenul len okrajovo, čo sa javí odvolaciemu súdu minimálne zvláštne a takto prezentovanej verzii neuveril. Naopak, z uvedeného vyplýva dojem, že obžalovaný mal verziu o prezentácii „dohody“ tak, ako mala byť údajne načrtnutá vyššie pripravenú vopred, čo je v súlade s konštatovaniami svedka G. o tom, že obžalovaný L.. G. koná strategicky, inteligentne, sofistikovane a premyslene.

Ako bolo naznačené vyššie, odvolací súd poukáže záverom na obsah svedeckej výpovede utajeného svedka č. 1.

Utajený svedok č. 1 v podstate v zhode s ostatnými relevantnými svedeckými výpoveďami ako aj obsahom konkurzného spisu vypovedal tak, že poškodený G. získal postúpením pohľadávky pohľadávku od Z., za ktorej vymoženie mal sľúbenú províziu. Keď začal G. vystupovať proti R. (voči ktorému smeroval nárok pôvodne uplatňovaný Z., neskôr postúpený na poškodeného G.), tak R. sa poškodenému mal viackrát vyhrázať - neskôr sa však spojil s obžalovaným G.. Odvolací súd už na tomto mieste poznamenáva, že takáto chronológia udalostí opisovaná utajeným svedkom je v plnom súlade s doposiaľ zistenými skutočnosťami. Neskôr sa poškodený aj tak smial tomu, že R. môže mať za sebou koho chce, nakoľko právny spor bude jednoznačne v prospech poškodeného a R. sa chystá oklamať aj G., nakoľko si od neho požičal 35 miliónov a ako zábezpeku založil akcie Z. A.. Poškodený neskôr spomenul, že v deň vyhlásenia konkurzu došlo k „bizarnej situácii“ a síce že obžalovaný mal poslať do Z. A. svojich ľudí, ktorí mali zmariť konkurz, avšak poškodený „si to zabezpečil cez G. O., ktorý tam mal tiež poslať svojich ľudí“. V objekte Z. A. malo dôjsť k potýčke medzi týmito skupinami osôb, poškodený to musel „riešiť“ telefonicky, O. mal volať obžalovanému, aby „svojich ľudí stiahol“. Poškodený sa s obžalovaným poznal a stretol sa s ním, mal mu povedať všetky právne veci okolo jeho pohľadávky a mal mu povedať, ako R. podviedol Z., pričom obžalovaný mal postupne prichádzať na to, že ho R. „natiehol“ a začal čoraz intenzívnejšie jednáť aj s poškodeným. Poškodený svedkovi takisto povedal, že má navrch, nakoľko „má chytenú“ správkyňu konkurznej podstaty, cez ktorú má zabezpečené, že zo strany obžalovaného nedôjde k žiadnym „špinavostiam“ a bol presvedčený, že konkurz vyhrá. Keď sa poškodený mal stretnúť v R. D. C. na benzínovej pumpe s obžalovaným, už predtým bol nervóznejší; na predmetom stretnutí sa mu mal obžalovaný vyhrázať, že ak sa nedohodnú tak si veci „vyrieši po svojom“. Po tomto stretnutí poškodený kontaktoval G. O., aby mu „zakryl chrbát“. Utajený svedok ďalej uviedol, že si matne spomína, že malo dôjsť aj k nejakému stretnutiu v D. pred P., kde opäť došlo medzi obžalovaným a poškodeným k ostrej výmene názorov, no vtedy zasiahol G. O. s tým, že „F. sa neskriť vlas a nech ho nechá G. na pokoji a vycúva z toho preč“. Nervozita poškodeného sa však znásobila útekem G. O., začal byť opatrnejší a často sa kontroloval. Aj utajenému svedkovi spomínal, že ho monitorujú nejaké autá, dokonca pred jeho domom. Po vražde poškodeného dostal utajený svedok informáciu, že aj svedkovi M. malo byť vyhrázané v súvislosti s tým, že nadobudol vo vzťahu k Z. A. pozemok strategickej polohy. Po týchto vyhrázkach svedok M. ušiel zo Slovenska. Utajený svedok doplnil, že prostredníctvom M.. N. a jeho kontaktov došlo k antedatovaniu nejakých zápisníc a akcie sa podarilo previesť na G. (A. U.). G. sa mal snažiť veci riešiť diplomaticky a

G. reálne informovať o právnom stave. Ukázal mu určite aj dokumenty týkajúce sa sporu a povedal, že G. určite nie je hlupák a musí mu byť jasné, že „normálnym spôsobom“ Z. A. nedostane. Keď sa utajený svedok G. spýtal, či nemá strach tento mu mal povedať, že „jeho sicher je O.“

Z takto vykonaného rozboru svedeckých výpovedí v predchádzajúcich odsekoch tohto uznesenia je zrejmé, že tieto do seba logicky zapadajú a vytvárajú ničím nenarušenú, vecne na seba naväzujúcu a časovo i skutkovo úplne súladnú „reťaz“ skutkových zistení, na podklade ktorých možno bez najmenších pochybností dospieť k záveru, že to bol výlučne obžalovaný, kto mal motív konať tak, ako je uvedené v skutkovej vete odvolaním napadnutého rozsudku. V rovine istoty možno finálne výsledky vykonaného dokazovania zosumarizovať tak, že obžalovaný rozhodne nemal v úmysle „dohodnúť“ sa s poškodeným tak, ako uvádza v podanom odvolaní a v podstate v celom priebehu konania pred Špecializovaným trestným súdom. Naopak, je zrejmé, že svoje právne postavenie nemohol vnímať inak, ako minimálne značne ohrozené dominantným postavením poškodeného G. v prebiehajúcom konkurze, o čom svedčí jednak obsah listinných dôkazov oboznámených na hlavnom pojednávaní v spojení s príslušnými časťami priloženého konkurzného spisu Krajského súdu Banská Bystrica, ako aj skôr označenými svedeckými výpoveďami. Obžalovaný sa najskôr pokúsil získať určitú „páku“ na dianie v konkurze prostredníctvom svedka R., s ktorým do istej doby svoje kroky koordinoval a následne ho podvodným spôsobom obral o jeho majetkové práva k Z. A.. Keď následne prešiel do priamej konfrontácie, resp. konkurzného „súperenia“ s poškodeným, tak zistil že tento si je svojho dominantného postavenia v konkurze vedomý do takej miery, že s ním skrátka nešlo „pohnúť“ takým spôsobom, ako so svedkom R.. Preto sa obžalovaný postupne uchýlil k čoraz tvrdším formám vyvíjania nátlaku na poškodeného, ktorý však tomuto odolával s poukazom na už spomínané „krytie“ od G. O., ktorý bol jeho „skrytým spojencom v zálohe“ v prípade, ak by sa obžalovaný Ing. G. uchýlil k priamemu násiliu voči poškodenému. Ak ale napokon G. O. ušiel mimo územia Slovenskej republiky, poškodený začal vystupovať opatrnejšie, bolo na ňom badať nervozitu a úzkostlivosť - svoje pocity ohľadom údajného sledovania jeho osoby „nejakými autami“ (sledovanie preukázali svedecké výpovede svedkov D. a G.) a kontrolovania sa prejavoval tak, že sa s osobami z jeho okolia s týmito dojmami podelil.

Obžalovaný následne po tom, ako poškodený stratil „ochranné krídla“ G. O., postupoval ďalej tak, ako je uvedené vyššie a skôr opísaným spôsobom si objednal úkladnú vraždu poškodeného, pričom dotknutú objednávku sprostredkovala jemu osobne podliehajúca osoba L. Z. smerom k zločineckej skupine „Z.“, ktorej členovia predmetnú úkladnú vraždu poškodeného aj vykonali.

Úplným záverom odvolací súd odkazuje na konštatovanie Špecializovaného trestného súdu, ktorý výstižne uviedol, že spory v konkurznom konaní, ktoré nasledovali po usmrtení poškodeného G. nemali žiadny súvis so smrťou poškodeného, ktorá obžalovanému de facto umožnila ovládnuť celý Z. A. aj v dôsledku skutočnosti, že svedka R. o jeho majetkové práva k Z. A. v celosti obral tak, ako je uvedené vyššie.

Argumentáciu obžalovaného L.. G. spočívajúcu v tom, že poškodený mal predsa konflikt len so svedkom R., resp. jemu samému smrť poškodeného nijak nepomohla, najvyšší súd kategoricky odmietol už v predchádzajúcom texte tohto uznesenia. Napokon, toto tvrdenie je v rozpore s obsahom výpovede svedka O., ktorý uviedol, že poškodený mu nikdy nehovoril o jeho konflikte so R., pričom menovaný svedok bol blízkym priateľom G. O., ktorý bol zase jedným z najbližších priateľov poškodeného G. (č. l. 3388 a nasl., zv. č. XIV. spisu).

Ak k uvedenému pristúpi vyššie podrobne uvádzaný obsah výpovedí svedkov, ako aj skôr označených listinných dôkazov, o správnosti záveru o vine obžalovaného niet pochyb a preto odvolací súd konštatuje, že iná eventualita než tá, ktorá vyúsťuje do záveru o vine obžalovaného skrátka neprichádza do úvahy.

Inými slovami povedané, logicky, vecne, kontextuálne i rýdzo „skutkovo“ vzaté niet najmenej pochybnosti o tom, že skutok sa stal a že ho spáchal práve obžalovaný L.. G..

Najvyšší súd sa dôsledne venoval aj obhajobným verziam obžalovaného, no výsledky skutkového deja vyplývajúce z obsahu predloženého spisu a v ňom zadokumentovaných dôkazov jednoducho logicky vylučovali vyslovenie konštatovania, ktoré by negovalo trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného. Konanie obžalovaného, jeho motív a okolnosti, ktoré tomuto konaniu predchádzali, boli dokumentované v tak presvedčivej a dôkazne podopretej miere, že obhajobná argumentácia obžalovaného v podanom odvolaní nebola spôsobilá presvedčiť ani odvolací súd o opačnom, resp. inom (pre obžalovaného priaznivejšom) závere, než ktorý prijal Špecializovaný trestný súd. Motív obžalovaného je totiž jednoznačne preukázaný tak, ako je vyjadrené vyššie a to všetkými jeho jednotlivými krokmi vykonanými tak pred vraždou poškodeného, resp. súvisacimi s vyhláseným konkurzom, ako aj jeho konaním nasledujúcim po vražde poškodeného G..

Ak obžalovaný namieta vierohodnosť svedkov „kajúcnikov“, ktorí obsahom svojich výpovedí podľa jeho názoru „zobchodovali“ určité úľavy v iných trestných konaniach, odvolací súd považuje za potrebné dať do pozornosti nasledovné:

Trestný poriadok umožňuje spolupracujúcu osobu, ktorá získala určitý legálny benefit v trestnom konaní, vypočúť a následne jej výpoveď použiť ako zákonný dôkaz, rovnocenný s inými dôkazmi. Výpoveď spolupracujúcej osoby ako svedka podlieha voľnému hodnoteniu dôkazov podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, pričom nemá menšiu váhu ako ostatné dôkazy, ani nie je a priori vylúčená. „V zásade teda neplatí ani téza, že na základe výpovede svedka „kajúcnika“ nemôže byť uznaná vina, resp. môže byť uznaná len vtedy, ak je ohľadom určitej okolnosti táto výpoveď potvrdená inými výpoveďami, alebo inými dôkazmi. Výpoveď takého svedka (pri jej voľnom hodnotení) môže byť (potenciálne) ovplyvnená snahou dosiahnuť vlastnú antirepresívnu výhodu. Na druhej strane, svedok v čase svojej výpovede (najmä keď je vypočutý už v prípravnom konaní) nevie, či a s akými dôkazmi bude táto výpoveď konfrontovaná. Jeho rozhodnutie „pomôcť si“ je teda realizovateľné práve v prípade, ak hovorí pravdu, a naopak, rizikové pre prípad, že sa svedkom uvádzané okolnosti ukážu ako fiktívne, čo by jeho osobnú pozíciu mohlo skomplikovať (primerane 2To/9/2014).

K rovnakým záverom dospel najvyšší súd aj v rozsudku z 28. júna 2016, sp. zn. 2To/14/2015, resp. v rozsudku zo 7. septembra 2020, sp. zn. 2TdoV/7/2017 s tým, že poukázal na podmienky kladené vyššie uvedenou judikatúrou EŠLP pri použití výpovede tzv. korunného svedka, a to menovite, či:

- i) bola takáto osoba informovaná o postavení svedka a o výhodách, ktoré mu boli výmenou za jeho výpoveď poskytnuté,
- ii) bol obhajobe zaručený prístup k výsluchu takéhoto svedka, včítane možnosti klásť mu otázky,
- iii) súdy vedomé si postavenia takéhoto svedka starostlivo hodnotili jeho výpoveď, vrátane jej motivácie a zvýšeného rizika jej účelovosti a napokon
- iv) tvrdenia „kajúcnika“ podporujú ďalšie dôkazy.

Najvyšší súd konštatuje, že ak obžalovaný spochybňuje skutočnosť zistenú z výpovede svedkov „kajúcnikov“, tak si treba uvedomiť nasledovné: z odôvodnenia rozsudku Špecializovaného trestného súdu je zrejmé, že tento pristúpil k hodnoteniu výpovede menovaných obzvlášť starostlivo, majúci vedomosť o ich „špecifickom“ postavení. Rovnako tak je v rozpore s objektívnou realitou, že by si títo svojimi výpoveďami akýmsi spôsobom „vyslúžili“ beztrestnosť. Len obžalovaným namietaná motivácia a vierohodnosť uvedených svedkov totiž naozaj nemôže byť ani pri akokoľvek širokom výklade Trestného poriadku, Ústavy SR a ani Dohovoru dôvodom pre vyslovenie nezákonnosti ich výpovede en bloc bez toho, aby k tomu pristúpili vyššie uvádzané okolnosti. Ak k tomu pristúpi skutočnosť, že ich výpovede komplexne zapadajú do štruktúry usvedčujúcich dôkazov a spolu priam plasticky vytvárajú detailnú mozaiku o skutkovom deji, za ich súčasnej objektívne vykonanej verifikácie ostatnými vykonanými dôkazmi, je argumentácia obžalovaného v ním vyjadrenom smere nedôvodná. K tomu treba napokon poukázať na podrobné odôvodnenie a vyjadrenie myšlienkového postupu Špecializovaného trestného súdu pri hodnotení dotknutých svedeckých výpovedí na str. 74 až 78 odvolaním napadnutého rozsudku, s ktorým sa najvyšší súd stotožnil a pre jeho výstižnosť a správnosť naň bez ďalších

doplnujúcich konštatovaní ďalej odkazuje.

K odmietnutiu návrhov na vykonanie dokazovania obhajobou zo strany Špecializovaného trestného súdu tiež nemá odvolací súd žiadne výhrady. Vzťah poškodeného s G. O. bol dostatočne objektívne preukázaný výpoveďami svedkov M. N., O., poškodenej L.O. ako aj M. U.. Správne konštatoval už Špecializovaný trestný súd, koniec - koncov ani obžalovaný to nespochybnil, že sa opisovaných stretnutí obžalovaného s poškodeným zúčastnil aj G. O.. Obdobne tak ani návrh na vypočutie súdnej exekútorky JUDr. O. nie je možné považovať za potenciálne hodnotnú skutočnosť pre trestné konanie, nakoľko konanie obžalovaného po usmrtení poškodeného a jeho „spory“ vo vzťahu k Z. A. v dotknutom období sú dostatočne preukázané jednak výpoveďami svedkov, ako aj obsahom predloženého spisu, konkurzný spis Krajského súdu Banská Bystrica nevynímajúc. No a napokon navrhovanie oboznámenia sa s obsahom denníka svedka G. je opäť bez ďalšieho významu, nakoľko s vierohodnosťou jeho výpovede sa podrobne vysporiadali tak Špecializovaný trestný súd, ako aj odvolací súd v tomto uznesení a považujú ju za objektivizovanú ostatnými dôkaznými zisteniami podrobne uvedenými vyššie. V ďalšom najvyšší súd odkazuje na príslušnú časť odôvodnenia rozsudku Špecializovaného trestného súdu a bez jeho zbytočného opakovania len uvedie, že tento aplikoval správne úvahy vo vzťahu k nepotrebnosti vykonania navrhovaných dôkazov a takémuto postupu niet čo ďalej vytknúť.

Najvyšší súd preto sumarizujúc konštatuje, že si v úplnosti osvojil právne i skutkové závery Špecializovaného trestného súdu, ktoré sú uvedené v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku.

Neušlo pozornosti odvolacieho súdu, že v skutkovej vete rozsudku sa nachádza drobná pisárska chyba v dátume „XQ. XXXX“ (tretí riadok od konca), kedy podala spoločnosť I. H., s. r. o. návrh na vyhlásenie konkurzu....., keď správne má byť uvedené „XXXX“, ktorá okolnosť však nespochybňuje zákonnosť a správnosť ustálenej skutkovej vety a rozsudku súdu I. stupňa.

Právna kvalifikácia stíhaného skutku ako obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. f) Trestného zákona formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. c) Trestného zákona aj podľa názoru najvyššieho súdu zodpovedá správnym úvahám Špecializovaného trestného súdu, ako aj a všetkým zákonným predpokladom na posúdenie prejednávaneho skutku práve podľa uvedených zákonných ustanovení.

Ďalší rozbor odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku nad rámec vyššie vyjadreného nepovažuje ďalej odvolací súd za nevyhnutný a preto odkazuje na odôvodnenie rozsudku Špecializovaného trestného súdu v celom rozsahu ako na zákonne i vecne správny.

+ + +

V súvislosti s výrokom o treste napadnutého rozsudku najvyšší súd poznamenáva, že Špecializovaný trestný súd uložil obžalovanému trest, ktorý zodpovedá všetkým pravidlám dôležitým pri ukladaní trestu. Medzi tieto v prvom rade patrí ustanovenie § 34 ods. 1 Trestného zákona zakotvujúce účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Najvyšší súd vzhľadom na druh trestu a jeho vysokú výmeru považuje za potrebné aj vo všeobecnosti uviesť, že trest je opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatel'ovi za spáchaný trestný čin. V tejto definícii je vyjadrená zásada „nulla poena sine lege sine crimine sine iudicio“. Trest ako právny následok trestného činu môže priamo postihnúť len páchatel'a trestného činu (zásad personálnosti trestu) tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu (§ 34 ods. 3 Trestného zákona). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k

riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovne pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Ochrana spoločnosti sa teda uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú v zásade súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov robí z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest pritom nesmie byť prostriedkom na riešenie iných spoločenských problémov. Preto Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného na to, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce. Varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatela trestného činu ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. V treste je teda obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne hodnotenie páchatela a jeho činu, ale tak právne ako aj etické.

Ďalším ustanovením, ktoré musí súd aplikovať pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu je § 34 ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Výmerou trestu sa rozumie nie len určenie trestu v rámci sadzby tam, kde je trest takto kvantifikovaný, ale aj určenie rôznych modalít alebo obsahu trestov, ak je toto určenie vyhradené súdu (napr. určenie druhu a rozsahu zakázanej činnosti, rozsahom majetku, ktorý prepadá v prospech štátu, určením podmienok obmedzení pri treste zákazu pobytu pri podmienčnom odsúdení). Práve rozpätie zákonom stanovenej trestnej sadzby pri určitých trestoch umožňuje a zároveň ukladá súdu povinnosť individualizovať ukladany trest. Súd je povinný vo výmere uloženého trestu zohľadniť všetky okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4, ods. 5 Trestného zákona

Osobu páchatela treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach v rámci hodnotenia osoby páchatela. Nemožno obísť ani možnosť jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Možnosť nápravy páchatela konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatela na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatela má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uložením trestu poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Pri ukladaní trestov treba zároveň vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu. Trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu), úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatela a možnosti jeho nápravy.

Čo sa konkrétne týka výroku o treste uloženom obžalovanému, najvyšší súd v ďalšom len odkazuje na

úvahy súdu prvého stupňa, ktoré majú oporu vo vykonanom dokazovaní a v ďalšom obsahu predloženého spisu, sú dostatočné, kompletne, presvedčivé, súd ich veľmi podrobne rozviedol na str. 82 - 85 a vzhľadom na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia prvostupňového súdu a odvolacieho súdu tvoria jednotu, bolo by duplicitné tieto úvahy opakovať, nakoľko si ich najvyšší súd v celom rozsahu osvojil.

V súlade s § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona postupoval Špecializovaný trestný súd aj pri zaradení obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia, nakoľko je zrejmé, že obžalovaný bol uznaný za vinného za obzvlášť závažný zločin podrobne opísaný vyššie. Správne postupoval Špecializovaný trestný súd aj pri ukladaní ochranného dohľadu - uvedené bolo s poukazom na 76 ods. 1 Trestného zákona obligatórnou súčasťou výroku o treste, nakoľko obžalovaného odsúdil za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody.

So záverom Špecializovaného trestného súdu vo vzťahu k trvaniu uloženého ochranného dohľadu sa najvyšší súd takisto stotožnil ako s logicky správnym a majúcim základ v relevantných zákonných ustanoveniach. Zároveň Špecializovaný trestný súd postupoval pri ukladaní ochranného dohľadu plne v súlade s účelom tohto inštitútu a to najmä s poukazom na spôsob a závažnosť spáchaného skutku.

Preto aj v tejto časti najvyšší súd v ostatnom rozsahu len odkazuje na príslušnú časť odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa, kde Špecializovaný trestný súd precíznym spôsobom a podrobne zdôvodnil svoje právne úvahy pri uložení ochranného dohľadu.

Najvyšší súd nezistil pochybenie v neprospech obžalovaného ani vo vzťahu k výroku, ktorým ho zaviazal na náhradu škody poškodeným, pričom v tejto súvislosti tiež odkazuje na záverečnú časť odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku Špecializovaného trestného súdu, ktoré si ako zákonne úplne súladné a správne v plnom rozsahu osvojil bez zbytočnosti jeho duplicitného uvádzania.

Riadiac sa vyššie vyjadrenými právnymi úvahami rozhodol najvyšší súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je riadny opravný prostriedok prípustný.